Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 540
Marți 30 iunie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Pentru buna desfășurare a lucrărilor agricole de vară

Recomandările Ministerului Agriculturii și Silviculturii

Au început recoltările de vară. In următoarele zile aceste lucrări se vor desfășura din plin pe întreg cuprinsul țării.

In acest an, recolta la cereale păioase este în general bună, iar în unele regiuni chiar foarte bună.

In desfășurarea lucrărilor de strîngere fără pierderi a recoltei, ca și a celorlalte lucrări de vară, trebuie să se țină seama de condițiile specifice ale acestui an.

In regiunile sudice, din cauza secetei prelungite în primăvară, griul are paiul scurt, neuniform dezvoltat, iar spicele etajate. In regiunile din vestul țării și din Transilvania, unde au fost ploi abundente, grîul este bine dezvoltat, iar în unele locuri căzut. In perioada recoltării, după prognoză, vremea va fi favorabilă ploilor în întreaga țară, ceea ce impune ca recoltarea să se facă cu multă grijă, pentru evitarea pierderilor.

Intr-o perioadă foarte scurtă de timp, cînd este o mare aglomerare de lucrări agricole, trebuie să se recolteze cerealele păioase de pe o suprafață de peste 3.740.000 ha., să se transporte la arii și să se treiere recolta, să se facă însămînțări de plante furajere în miriști și să se execute arături de vară.

Pentru executarea în termeni optimi a recoltărilor și a celorlalte lucrări agricole de vară sînt asigurate condiții mult mai bune decît în anii trecuți. Sectorul socialist-cooperatist al agriculturii, care deține cea mai mare parte din suprafețele cultivate cu cereale, și-a îmbogățit experiența în organizarea lucrărilor și folosirea tehnicii înaintate. Agricultura dispune de o bază tehnico-materială mult mai puternică decît în vara trecută. Se vor folosi 30.700 de tractoare, 10.650 combine, 10.615 secerători-legători, 15.278 de batoze, precum și alte utilaje agricole moderne, care asigură mecanizarea unui volum sporit de lucrări agricole. Indrumarea lucrărilor agricole este asigurată de un număr mai mare de cadre calificate.

Folosind cît mai bine toate aceste condiții, asigurînd mobilizarea tuturor lucrătorilor din gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare și a harnicei noastre țărănimi muncitoare, strîngerea recoltei se va putea face într-o perioadă scurtă de timp, executîndu-se la vreme și celelalte lucrări agricole.

Pentru buna desfășurare a muncilor de recoltare și a celorlalte lucrări agricole de vară Ministerul Agriculturii și Silviculturii obligă gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare și recomandă unităților agricole cooperatiste să întocmească planuri operative de lucru cu sarcini concrete pe secții, brigăzi și oameni, astfel ca să se folosească fiecare zi bună de lucru și întreaga capacitate a tractoarelor, combinelor, secerătorilor, a celorlalte mașini și utilaje agricole și a mijloacelor de transport, precum și a tuturor atelajelor.

Gospodăriile agricole de stat sînt obligate să asigure funcționarea pe toată durata campaniei a întregului parc de mașini agricole și mijloace de transport și să se ia măsuri pentru ca toate acestea să fie deplasate la locul de muncă cu cel puțin 3 zile înainte de începerea recoltărilor; să verifice felul cum au fost instruiți combinerii, mînuitorii de secerători-legători, pentru ca pe aceste mașini să lucreze muncitorii cei mai bine pregătiți. Gospodăriile agricole de stat să fie aprovizionate în permanență cu carburanți și lubrifianți, cu materialele și piesele de schimb necesare și să asigure schimbul II la tractoarele care au instalații de lumină pentru lucrul de noapte.

O deosebită atenție trebuie să se dea brigăzilor de mecanizare completă, neadmițîndu-se nici o descompletare a acestor brigăzi pînă la recoltarea parcelelor destinate lor, după care vor putea lucra organizat și pe alte parcele.

In fiecare gospodărie agricolă de stat secerișul griului să înceapă imediat ce lanurile au dat în pîrgă și să se termine în cel mult 8 zile.

Transportul recoltei să se facă direct din lan sau de pe arii la bazele de recepție, asigurîndu-se în același timp căratul paielor și executarea însămînțărilor în miriști pe întreaga suprafață planificată, precum și executarea araturilor adînci de vară.

Pentru ca fiecare gospodărie de stat să-și asigure semințe de cea mai bună calitate pentru însămînțările de toamnă și cele din anul viitor, precum și pentru constituirea fondului de schimb, să se organizeze recunoașterea culturilor în lan — în primul rînd la gospodăriile raionale — iar recolta să fie strînsă și depozitată separat.

In timpul recoltării păioaselor și al treierișului, gospodăriile agricole de stat, îndeosebi cele nou create, să se ajute pe bază de reciprocitate cu stațiunile de mașini și tractoare apropiate, pentru ca fiecare gospodărie să execute lucrările la timp și în cele mai bune condiții.

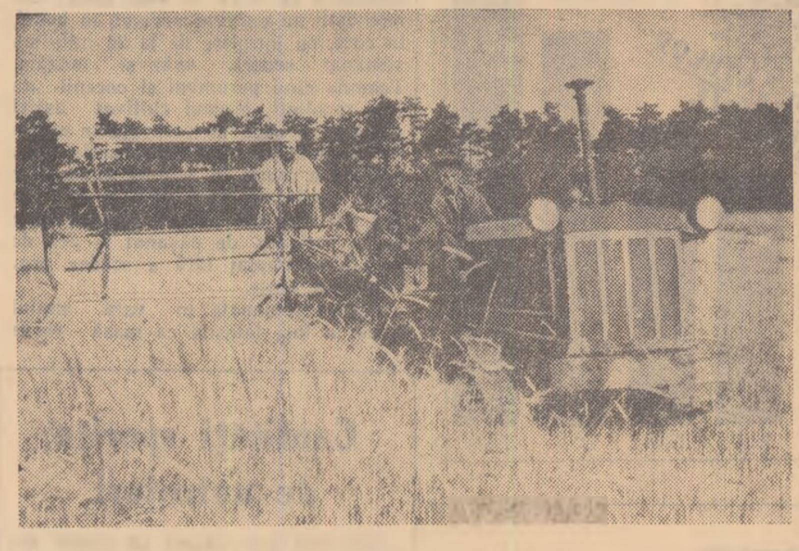
Stațiunile de mașini și tractoare sînt obligate ca pe lîngă asigurarea funcționării parcului de mașini agricole, aprovizionării cu carburanți, lubrifianți, materiale și piese de schimb, folosirii celor mai bune cadre de combineri, batozari etc., să organizeze în așa fel lucrările agricole de vară încît secerișul să înceapă îndată ce păioasele au dat în pîrgă și să-l termine în cel mult 8 zile. De asemenea S.M.T.-urile să organizeze din vreme ariile de treier, acordînd o deosebită atenție celor electrificate și iluminate pentru continuarea treierișului și în timpul nopții. Garniturile de treier și utilajul necesar condiționării recoltei să fie scoase pe arii cu 5 zile înainte de începerea treierișului, iar pe arii să se ia măsuri de securitate a muncii, de prevenire a incendiilor și paza recoltei.

Stațiunile de mașini și tractoare sînt obligate să pornească treierișul în cel mult 5 zile de la începerea recoltării.

Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă unităților cooperatiste să folosească alături de mijloacele S.M.T., toate atelajele și forțele proprii pentru strîngerea la vreme și fără pierderi a recoltei, să transporte con-

(Continuare în pag 4-a)

La recoltatul orzului

De-ndată ce orzul a început a prinde culoarea aurului, mecanizatorii gospodăriei agricole de stat Romînești, regiunea Craiova, au și început recoltatul. In fotografie: tractoristul Stancu Nicolae, lucrînd la recoltat.

Foto: AGERPRES

La seceriș cu ajutorul S. M. T.-ului

In aceste zile a început bătălia pentru strîngerea cerealelor și în raionul Filimon Sîrbu. In lanurile de orz au intrat secerătorile-legători și în curînd vor trece în cele de grîu.

Mai înainte de aceasta, la gospodăria colectivă „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Horia au venit deseori și directorul și inginerul șef de la S.M.T. Făurei — tovarășii Luca Ștefan și Eugen Cubici. Impreună cu președintele gospodăriei, tov. Constantin Nazîru, ei au mers pe cîmp, cercetînd lanurile de orz de pe suprafața de 60 de hectare și pe cele de grîu de pe suprafața de 260 de hectare. Stabilirea timpului optim de recoltare joacă un rol de mare importanță în bătălia pentru strîngerea recoltelor și de aceea conducerea S.M.T.-ului a fost prezentă în a sprijini și pe această cale pe colectiviști.

— S.M.T.-ul nostru, spunea inginerul șef Eugen Cubici s-a îngrijit din vreme, punînd la dispoziția gospodăriilor colective din raza sa de activitate toate mașinile de recoltat: combine și secerători-legători.

Intr-adevăr, acum cîteva zile, toate aceste mașini au sosit la gospodăriile colective, potrivit tabelului de repartizare. Bunăoară, la gospodăria colectivă „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Horia au sosit 2 combine și două secerători-legători. Brigadierul de la brigada a 8-a de tractoare de la S.M.T. Făurei, tov. Constantin R. Popa s-a prezentat la președintele gospodăriei, tov. Constantin Nazîru, și ca în toți anii, a anunțat bucuros că mașinile și oamenii de la S.M.T. sînt gata pentru treabă.

— Incepem mîine, neapărat, a precizat președintele gospodăriei, care, de asemenea, era și el gata cu repartiția oamenilor pentru seceriș.

A doua zi, însă, cerul era posomorît. Dis-de-dimineață a început să plouă, și a ținut așa pînă după amiază. Ploaie de vară, înceată și caldă, binevenită pentru culturile prășitoare și pentru fînețuri. „Intîrziem o zi cu începerea secerișului, dar cîștigăm vagoane întregi de porumb, sfeclă de zahăr ori floarea-soarelui de pe urma acestei ploi" și-au zis pe bună dreptate colectiviștii.

In vremea asta mașinile de secerat așteptau ca și oamenii. După amiază cerul s-a luminat; soarele a început să pripească; lanul de orz al gospodăriei colective din satul Horia sclipea, auriu, ca și cu o zi înainte cînd fusese vizitat de tovarășii de la S.M.T. Era deci bun de secerat. Mașinile, însă, n-au putut trece la treabă decît a doua zi, cînd pămîntul s-a zvîntat. Una după alta, secerătorile trase de tractor înaintează în lan, mușcînd cu lăcomie și lăsînd în urma lor pe miriște, în rînduri drepte, snop lîngă snop.

Numai cele două combine cu care S.M.T. ajută pe colectiviști la recoltat, stau încă; stau căci lanul de griu bate abia în galben. Totul, însă, este pus la punct pentru ca nici o zi și nici un ceas chiar, să nu se piardă la recoltat.

R. S.

A TREIA PRAȘILĂ

După ploile căzute din abundență, în lanurile de porumb ale gospodăriei de stat Arsache, regiunea București, au început să apară din nou buruienile. De aceea, mecanizatorii au intrat cu cultivatoarele la prășit. Iată-l pe tractoristul Cazacu Florea executînd prășitul mecanic.

(Foto: C. DUMITRU)

DUPĂ 15 ANI

Comuna Dacia din raionul Rupea e o comună ca oricare alta din raion cu o populație de 300 de familii de romîni și germani. Urmărind dezvoltarea acestei comune observăm că în viața ei s-au petrecut transformări de la un an la altul. Reformele ce au urmat actului de la 23 August 1944 nu au putut să nu lase urme vizibile și în viața acestei localități, ca de altfel pretutindeni în țară. In conducerea treburilor obștești ale comunei au fost puși oameni muncitori care se bucură de cinste și prețuire. Cine nu-l cunoaște pe tov. Bărbătei Ioan care este președinte al sfatului popular de aproape 10 ani și a contribuit la multe înfăptuiri din comună. Anul 1953 a adus o schimbare hotărîtoare în viața oamenilor de aici: un număr de 60 de familii de țărani muncitori au început o viață nouă, înființînd o gospodărie colectivă care unea la un loc 256 ha de pămînt. Astăzi gospodăria colectivă cuprinde 128 de familii; suprafața de teren a gospodăriei cuprinde aproape 600 de ha. In anii ce au urmat, comuna Dacia a devenit o comună cu agricultura complet cooperativizată prin înființarea a două noi întovărășiri agricole.

Aceasta a avut drept urmare îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor. In comuna Dacia există astăzi 2 săli, una pentru festivități și dans, iar a doua în care se țin conferințe, adunări populare și se vizionează filme, întrucît din 1957 comuna Dacia a fost înzestrată și cu aparat de proiecție.

In cadrul căminului cultural activează mai multe formații artistice un cor mixt romino-german condus de învățătorul Zuldner Ioan, o fanfară, o echipă de dansuri populare a naționalităților din această comună. Asociația sportivă are mai multe secții ca: fotbal, volei, tir și atletism. Astăzi, prin extinderea rețelelor de radioficare a centrului Rupea, în aproape fiecare casă a pătruns radioul. Fiecare țăran muncitor ascultă astfel piese de teatru, concerte, conferințe, știrile interne și externe.

In fiecare sezon de muncă se organizează, prin grija comitetului de partid comunal și a comitetului executiv al sfatului popular, grădinițe sezoniere. Astfel, în comuna Dacia funcționează două grădinițe, una pentru copii între 3-5 ani și alta pentru cei peste 5 ani. Prin activitatea comisiei comunale de femei la grădinițe se servește zilnic o masă consistentă.

Tot în anii aceștia în comuna Dacia s-a dezvoltat asistența medicală, s-a înființat un punct sanitar și farmaceutic. Paralel cu celelalte înfăptuiri, s-a extins construcția de case, tot mai mulți țărani muncitori și colectiviști, cu sprijinul statului, și cu cîștigul muncii lor, au reușit să-și facă case noi. Numai în ultimii 2 ani s-au construit peste 40 de case.

Toate aceste înfăptuiri și multe altele se datoresc activității desfășurate de comitetul de partid și sfatul popular comunal. Sub îndrumarea acestora în comuna Dacia se desfășoară larg multe acțiuni obștești. Pe comună s-a realizat pînă acum 130 la sută din planul privind contribuția în muncă a cetățenilor. Astfel se dă a atenție deosebită întreținerii drumurilor, s-au cărat pînă acum pe drumul Dacia-Viscari peste 350 m.c. de pietriș și s-au făcut peste 6.000 m.l. de șanțuri pe marginea șoselei, adică dublu față de cît a fost planificat. Cetățenii comunei Dacia participă și la alte acțiuni importante în mod voluntar. Astfel tot prin muncă voluntară s-au efectuat escavări de pămînt, construindu-se șanțuri de scurgere prin care se vor reda agriculturii peste 60 ha de teren ce era supus inundațiilor. Prin muncă voluntară au fost plantați puieți de diferite esențe pe o suprafață de peste 4 ha. S-au văruit pomii de pe ulițe, parapetele de la podețe, stîlpii etc. In total, cetățenii au efectuat pînă acum 2.500 de ore de muncă voluntară.

Pentru întîmpinarea cu realizări cît mai bogate a celei de-a 15-a aniversări a eliberării Romîniei de sub jugul fascist, sub îndrumarea comitetului de partid comunal deputații au pornit o seamă de acțiuni pe circumscripții pentru înfrumusețarea comunei.

Munca politică de masă a fost factorul important de mobilizare a locuitorilor comunei, exemplul personal al comuniștilor și deputaților a însuflețit pe oameni în participarea activă la acțiunile inițiate de sfatul popular. Deputați ca: Moraru Gheorghe, membru de partid, Șerban Gheorghe, Borcoman Maria, Lorenz Andrei, Raid Gheorghe, Fernolend Mihai au participat cu întreaga circumscripție la toate acțiunile ce au fost întreprinse.

Multe s-au schimbat în acești 15 ani în comuna Dacia. Oamenii văd cu bucurie că tot ceea ce se înfăptuiește este în interesul lor și al familiilor lor. La conducerea treburilor obștești nu se mai află ca înainte un chiabur, ci țăranul muncitor Bărbătei Ioan pe care oamenii l-au îndrăgit și-l respectă pentru că sprijină interesele colectivității, muncește cu dragoste pentru comună.

In întîmpinarea celei de-a 15-a aniversări a eliberării Romîniei de sub jugul fascist, colectiviștii și întovărășiții din comuna Dacia, însuflețiți de o adîncă recunoștință pentru statul nostru democrat-popular, sînt hotărîți să înfăptuiască noi acțiuni patriotice pentru înfrumusețarea comunei și a vieții lor noi.

T. TIRNAVOI
corespondent

Vești din sate și de pe ogoare

La gospodăria agricolă de stat Chereușa

De la un berbec — 24 de kg. de lînă

La un efectiv de 1.570 de oi producția medie de 6,63 kg de lînă pe cap de oaie este neîndoielnic o producție bună. Ea a fost obținută la gospodăria de stat Carei, regiunea Baia Mare. De la un lot de 52 de berbeci pepinieri, candidați și încercători s-a obținut o producție medie pe cap, la tundere, de 11,59 kg. Recordul pe gospodărie a fost stabilit de berbecul cu nr. matricol 5—501 de pe care s-au tuns 19,5 kg lînă.

Recordul la producția de lînă pe țară a fost stabilit nu de gospodăria de stat Carei, ci de gospodăria agricolă de stat Chereușa din raionul Tășnad. De la 40 de berbeci pepinieri candidați și încercători, această, gospodărie a obținut o producție medie de 14,30 kg de lînă. Producția medie a primilor 16 berbeci pepinieri este de 17,21 kg, iar recordul stabilit de berbecul cu nr. matricol 6—697 este de 24 de kg de lînă.

—◇—

LA RAPIȚĂ:

- 980 kg la ha — plan;
- 1.930 kg la ha — realizat

Apropierea marii sărbători a eliberării patriei noastre a dat un nou avînt întrecerii socialiste a oamenilor muncii de pe ogoare. Ei sînt hotărîți să recolteze în timpul optim pentru a nu pierde nici un bob din recolta acestui an. Incadrați în întrecere, muncitorii gospodăriei agricole de stat Folea, regiunea Timișoara, de exemplu, au recoltat și treierat rapița cultivată pe 30 de ha. obținînd în medie la ha. 1930 de kg. Producția depășește pe cea planificată cu 950 de kg. Cu alte cuvinte, față de plan gospodăria de stat Folea a obținut o producție aproape dublă. Acest succes este și rezultatul grijii cu care s-au executat recoltarea și treierișul.

—◇—

Vor reda agriculturii peste 20.000 de hectare

Alături de toți oamenii muncii, tinerii din orașele și satele patriei, întîmpină cu însuflețire marea sărbătoare a poporului nostru — ziua de 23 August. Tinerii muncitori din agricultură, de pildă, și-au propus ca prin muncă voluntară să redea agriculturii peste 20.000 de ha. de teren și să ia sub patronajul lor 40 de șantiere de hidroameliorații. De asemenea, pînă la 23 August, tineretul va colecta încă 22.000 de tone de fier vechi și va însiloza cel puțin 200.000 de tone de nutreț.

IN LAN

La stațiunea experimentală de la Chișcani, cultura de orz irigat va da cel puțin 3.000 de kg la hectar.

Foto: LUCIAN CURSARU

Luptă pentru o recoltă bogată de struguri

Zilele ploioase, alternate de cele călduroase, au creat condiții favorabile apariției și dezvoltării atacului de mană și în viile secției Ulmeni a gospodăriei agricole de stat Chirnogi, regiunea București. Ca măsuri de prevenire a acestei boli, viticultorii de aici au făcut pînă acum trei stropiri, urmînd ca la o nouă semnalare de atac al manei să stropească via pentru a patra oară.

Experiența anilor trecuți i-a învățat că stropitul trebuie executat în așa fel încît pe spatele frunzelor și pe ciorchini să fie pulverizat un strat fin de zeamă bordeleză. Pentru ca soluția să se fixeze mai bine pe spatele frunzelor și pe ciorchini, în așa fel ca să nu fie spălată de ploi, este nevoie ca la 100 de litri de zeamă bordeleză să se adauge cîte 100—120 grame Alaun (piatră acră).

Paralel cu lupta contra manei, vrednicii viticultori acordă o deosebită atenție și celorlalte lucrări care contribuie la obținerea de producții mari de struguri la ha. Astfel ei au executat deja patru prașile mecanice printre rînduri și trei prașile manuale pe rînd și au efectuat al doilea legat, precum și plivitul și copilitul.

Toate acestea, cît și lucrările efectuate în primăvară, au făcut ca via să se prezinte deosebit de bine și să promită un rod ce va întrece cu siguranță cele 6.700 kg de struguri la ha, cifră prevăzută în planul de producție.

Fotoreporterul nostru a surprins cîteva imagini din munca entuziastă a viticultorilor din această secție. Iată-i, în fotografie, pe stropitorii fruntași Petru Diculescu, Constantin Tichioaia, Vasile Drăghici și Ștefan Vasile.

V. CAZACU

Tineri tractoriști

In plin cîmp, îți apare încă din depărtare o mică așezare. Este căsuța unei familii de tractoriști de la S.M.T. Ciocănești, raionul Călărași, reuniți în brigada a IV-a.

Lîngă vagonul — dormitor, își are sediul bucătăria brigăzii, condusă cu destoinicie și pricepere de Maria Bădică. Maria Bădică este membră a gospodăriei colective din comuna Nicolae Bălcescu și se află aici pentru că adunarea generală a colectiviștilor i-a încredințat sarcina să se îngrijească de hrana tractoriștilor. Și Maria Bădică face acest lucru cu multă plăcere. Doar soțul ei, Dumitru Bădică, este tractorist în brigada a IV-a, fiind fruntașul brigăzii. Ea își dă seama că dacă tractoriștii au mîncare bună și la timp, ei pot lucra mai bine și asta e în folosul gospodăriei colective. Lucrări mai bune înseamnă recoltă mai bună, trai mai bun.

Această brigadă condusă de Anton Ulmeanu, lucrează la gospodăria colectivă din comuna Nicolae Bălcescu din 1954. Toți tractoriștii sînt candidați de partid sau utemiști (Dumitru Bădică, Vasile Leaotă, Iulian Iordache, Ilie Tudor, Andrei Zlate, Nicolae Damian, Nicolae Chirea și Constantin Cîmpulungeanu).

Cel mai tînăr dintre tractoriști este utemistul Nicolae Damian. Tatăl lui, Alexandru Damian, este colectivist din 1952. Cînd Nicolae a terminat școala, tatăl lui l-a sfătuit să se facă tractorist. „De tractoriști — colectiviști avem nevoie — îi spunea tatăl lui. Cînd vei veni să lucrezi în gospodărie, să te străduiești să faci lucrări de calitate, ca gospodăria să obțină producții ridicate. Și Nicolae a ascultat sfatul tatălui. Alături de ceilalți tractoriști se străduiește să facă lucrări de bună calitate.

Tinerii tractoriști din această brigadă s-au străduit să lucreze, an de an, cît mai bine pămîntul pentru a-i smulge recolte bogate. Ca urmare, în anul trecut, cu tot timpul secetos, gospodăria colectivă a obținut peste 1.500 kg grîu la ha și peste 2.000 kg porumb la ha. Aceasta a făcut ca în ultimul timp, spre gospodărie să se îndrepte tot mai mulți țărani întovărășiți. In prezent, gospodăria numără peste 500 de familii, cu peste 1.500 ha.

In primăvara acestui an, cînd nici nu se luase bine zăpada, toți tractoriștii au ieșit la cîmp. Trebuiau însămînțate sute de hectare de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și alte culturi. In cîteva zile, au terminat însămînțările. Acum ei zoresc prașilele mecanice la culturile de prășitoare ale gospodăriei colective.

Cheia succesului lor o constituie organizarea muncii. Brigada a IV-a e permanentă — adică își are sediul permanent la gospodăria colectivă din comuna Nicolae Bălcescu. In fiecare seară, șeful brigăzii de tractoare și pontatorul alimentator participă la scurtele consfătuiri de producție ale brigăzilor de cîmp, stabilind parcelele și felul lucrărilor ce trebuie executate a doua zi. In felul acesta, tractoriștii nu mai pierd timp a doua zi dimineață ci știu precis unde trebuie să lucreze.

In centrul preocupărilor tractoriștilor din brigada a IV-a stă acum problema strîngerii recoltei. Ei au terminat de altfel de mult repararea combinelor, secerătorilor, cositorilor etc., și așteaptă semnalul începerii bătăliei din plin a campaniei de vară.

Prin munca lor, tinerii tractoriști din brigada IV-a și-au cîștigat stima și dragostea colectiviștilor.

— Sînt brigadier la gospodăria colectivă din 1952, spunea colectivistul Aristide Vasile. Pot spune că sîntem tare mulțumiți de „băieții" noștri. Ținem la ei ca și la copiii noștri.

M. TEODORESCU

TINEREȚE

Festivalul tineretului din raionul Brăila care a avut loc în comuna Traianu a reunit sute de tineri muncitori, colectiviști, mecanizatori, etc., care s-au întrecut pe terenurile de sport și pe scenă, într-o atmosferă de entuziasm tineresc.

Foto: LUCIAN CURSARU

Insemnări despre concursurile agricole

Unii le-au uitat, alții le-au încurcat

In fiecare săptămînă, joi seara, secția agricolă a raionului Găești, regiunea Pitești, este solicitată la telefon mai mult decît în celelalte zile. Se transmite „operativa" — mersul lucrărilor de întreținere a prășitoarelor, al pregătirilor pentru recoltarea păioaselor.

Șeful secției agricole a raionului, ing. Traian Dumitrașcu, inginerul principal al secției Florea Neagu, aproape toți tovarășii din secție, comentează cifrele, vorbesc despre îndreptarea lucrurilor într-o anumită comună, despre rămînerea în urmă a alteia. Ascultîndu-i înțelegi repede că ei cunosc starea de lucruri din sate, ajutorul lor calificat se face simțit în unitățile agricole din cuprinsul raionului.

Așa stînd lucrurile, apare total nejustificată lipsa de preocupare dovedită aici față de o inițiativă importantă menită să contribuie la obținerea unor rezultate superioare în producția agricolă. Este vorba de organizarea și desfășurarea celor cinci concursuri agricole.

La întrebarea „Cum se desfășoară concursurile"? se poate da următorul răspuns: „In primăvară au depus angajamente de participare 11 gospodării colective. A fost numită comisia raională a concursurilor căreia i-au fost stabilite și îndatoririle."

Atît se poate spune. Cererile de participare a unităților se găsesc într-un dosar la un loc cu planul de activitate a comisiei. Forma a fost deci făcută. Cît despre activitate, nimic. Insuși tov. Dumitrașcu este de părere că în activitatea de îndrumare a unităților agricole, cadrele tehnice au scăpat complet din vedere această sarcină, a cărei realizare depinde nu de numărul hîrtiilor aflate în dosarul de evidență, ci de strădania permanentă a inginerilor și tehnicienilor chemați să sprijine unitățile angajate în concurs, să le țină mereu trează ideea de întrecere.

Așa cum aminteam mai sus în unitățile agricole din raionul Găești munca de întreținere a culturilor este destul de avansată. Regulamentul concursurilor prevede, printre alte îndatoriri ale comisiei raionale, și pe aceea de a vizita gospodăriile colective și întovărășirile agricole în vederea acordării notelor pe care culturile vizitate le merită. Acest lucru n-a fost făcut pînă acum în nici o unitate. Cît despre alte măsuri de popularizare a concursurilor, de urmărirea felului cum se muncește în unitățile angajate în concurs — lucrurile stau tot așa, — nu s-a întreprins aproape nimic.

★

In raionul Titu, din regiunea București, situația privind concursurile agricole este asemănătoare celei din Găești. Numai că aici dosarul cu angajamente este mai voluminos. Aceasta nu din cauza numărului mai mare de unități înscrise la concursuri, ci pentru că în dosar sînt introduse și fișele de punctaj.

Atragem atenția secției agricole a raionului Titu asupra formalismului ce se desprinde din activitatea de concurs de pînă acum. Sînt unități agricole care nu cunosc temeinic regulamentul concursurilor. De aceea se fac multe greșeli. De exemplu, fișa de punctaj pentru porumb a întovărășirii „6 Martie" din Cornățel este semnată nu de comisia raională așa cum prevede regulamentul (de altfel comisia n-a vizitat culturile acestei întovărășiri) ci de președintele întovărășirii, tehnicianul agronom și referentul agricol din comună. In aceeași fișă la grupa V „Producția de boabe" stă scris 2.000 kg la ha, iar la grupa VI-a „Calitatea știuleților": bună.

La ce s-o fi referit semnatarii fișei e greu de spus — porumbul de-abia se prășește. Regulamentul prevede la capitolul VI că la prima vizită se dau note pentru grupele I, II, III și IV; iar la a doua vizită se dau note pentru grupele V, VI, și VII. Gospodăria colectivă „1907" din comuna Corbii Mari și întovărășirea „Voința" din Odobești și-au acordat singure puncte încă de la înscrierea la concurs ceea ce contravine prevederilor regulamentului.

Printre cei înscriși la concursul porumbului, în raionul Titu, se află și 2 țărani muncitori cu gospodărie individuală din comuna Petrești, ceea ce de asemenea nu corespunde prevederilor regulamentare

Este necesar ca tuturor deficiențelor ce se fac simțite în legătură cu concursurile agricole să li se pună neîntîrziat capăt. Considerăm că nici secțiile agricole ale celor două regiuni din care fac parte raioanele Găești și Titu nu au dat pînă acum atenția cuvenită bunei desfășurări a acestor concursuri. Altfel lipsurile amintite ca și altele puteau fi la vreme curmate.

Reamintim că scopul principal al concursurilor agricole este așa cum arată și regulamentul de a „antrena unitățile socialist-cooperatiste, mecanizatorii, muncitorii agricoli și membrii din unitățile agricole cooperatiste la lupta pentru sporirea producției și productivității muncii în agricultură". Aceasta este rațiunea de a exista a concursurilor, fapt ce nu trebuie scăpat din vedere nici un moment.

T. OPREA

NOTA

Dulgher sau gestionar?

Cu un an în urmă țăranii muncitori din comuna Uzunu, raionul Giurgiu, au început construcția unei școli noi prin contribuție voluntară. Lucrările s-au desfășurat bine la această construcție și ea ar fi fost gata de mult dacă lucrările de tîmplărie ar fi fost încredințate unui om serios și mai ales de meserie. Dar „dulgherul" Stan Dumitru căruia sfatul popular i-a încredințat aceste lucrări, dîndu-i totodată și un avans în bani, n-a executat tîmplăria nici pînă astăzi (termenul era fixat pentru 1 decembrie 1958). In schimb el motivează că fiind gestionar la cooperativă nu poate executa această lucrare. Crede însă comitetul executiv al sfatului popular comunal că școala va trebui să rămînă neterminată din cauza unui încurcă lume?

TRAIAN BARBALATA
corespondent

ANUNȚ

In atenția cadrelor cu pregătire medie agricolă, silvică și veterinară

Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu Asociația Științifică a Inginerilor și Tehnicienilor din R.P.R. vor elabora și publica „Anuarul cadrelor tehnice și de specialiști cu pregătire medie agricolă, silvică și veterinară". In acest scop cadrele cu pregătire medie sînt obligate să completeze formularele tip de fișă personală pe care, după completare, le vor trimite — pînă la 1 iulie 1959 — pe adresa: „Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Bulevardul Republicii nr. 24, București. Pentru comisia de elaborare și editare a Anuarului"

Formularele tip de fișă personală pot fi ridicate de la secțiile agricole regionale și raionale, trusturile gostat, direcțiile silvice, filialele regionale A.S.I.T., unitățile de învățămînt și cercetări științifice.

Fișele vor fi completate de absolvenții următoarelor școli de nivel mediu din sistemul M.A.S.: școli de agricultură de gradul II, licee agricole, școli conductori tehnici, școli de subingineri, școli medii tehnice, școli tehnice de maiștri, școli tehnice, școli speciale de doi ani pentru gospodăriile agricole colective. Fișele vor fi completate și de maiștrii asimilați în condițiile Hotărîrilor 91/1955 și 1434/1956.

Se dezvoltă gospodăria colectivă

La 5 martie 1950, în comuna Luncani, raionul Turda, 62 de familii de țărani muncitori au întemeiat o gospodărie agricolă colectivă. Pe atunci, proaspeții colectiviști nu aveau ca avere decît cele 92 hectare de pămînt și un fond de bază care nu depășea suma de 33.000 de lei.

Cum s-ar spune, totul a fost luat de la capăt. Colectiviștii, ascultînd îndemnul partidului, au pornit lupta cu greutățile inerente oricărui început. Și au izbutit. Acum fondul de bază al gospodăriei se ridică la peste un milion și jumătate de lei.

Dacă la început, de pildă, în sectorul zootehnic, gospodăria nu avea decît 7 vaci și 4 cai, astăzi acest sector numără 104 bovine, 110 porcine, 529 ovine, 125 gîște și 44 colonii de albine. Dacă anul trecut, din vînzarea produselor animaliere s-au încasat numai 26.534 lei, în acest an se va încasa de aproape 8 ori mai mult. Pînă acum, numai din valorificarea bobocilor de gîscă s-au încasat 8.713 lei.

Odată cu dezvoltarea gospodăriei, colectiviștii au luptat pentru obținerea de producții mari la hectar. Așa, de exemplu, la grîu, ovăz, și orz ei au realizat în anul trecut o producție medie de peste 1.700 kg, iar la porumb 2.500 kg la ha; producții sporite au fost obținute și la floarea-soarelui, cartofi etc.

Un alt sector care a contribuit la dezvoltarea gospodăriei este și cel viticol. În anul trecut, producția planificată a fost de 4.000 kg de struguri la hectar. Prin aplicarea la timp a regulilor agrotehnice, colectiviștii din Luncani au reușit să obțină cîte 7.849 kg struguri la hectar. Astfel ei au putut să valorifice în plus peste ce aveau în plan 15.998 kg de struguri, ceea ce le-a adus mari venituri bănești.

Și sectorul legumicol a contribuit la creșterea și dezvoltarea economică a gospodăriei. În acest sector de activitate, s-a obținut în anul trecut, de la cele 15 hectare cultivate cu legume, un venit de 163.224 lei.

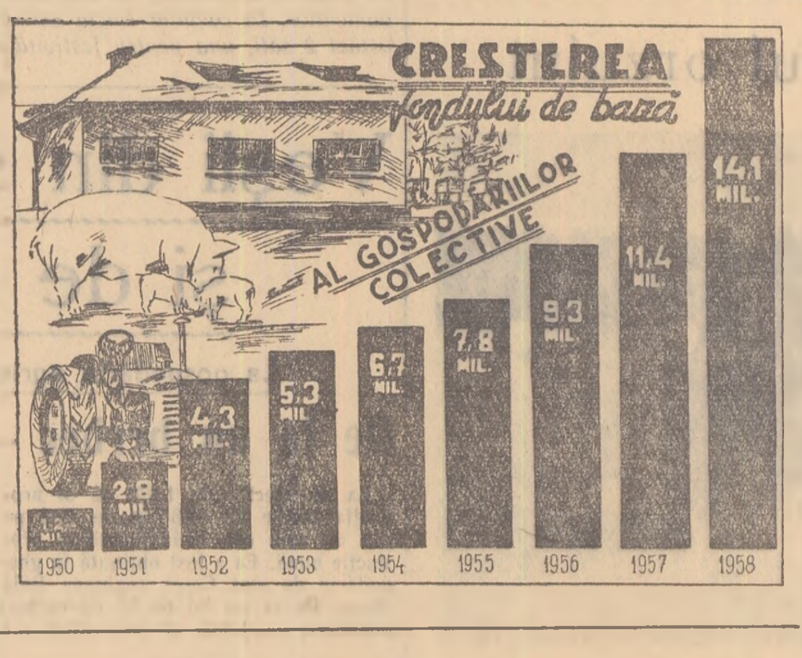
Succesele dobîndite au atras an de an tot mai mulți țărani muncitori în gospodărie. Numărul colectiviștilor a ajuns la 179 de familii; ele muncesc laolaltă o suprafață totală de 667,50 hectare.

Creșterea veniturilor gospodăriei a făcut să se dezvolte mult și fondul de bază. La sfîrșitul anului 1958, el era de 1.613.476 lei.

Gospodăria colectivă din Luncani este acum milionară. Acest lucru a fost posibil pentru că aici lucrează oameni harnici, cu spirit gospodăresc, care luptă zi de zi pentru obținerea de noi și noi succese în dezvoltarea acelor ramuri de producție care aduc mari venituri bănești.

Rezultatele bune în privința creșterii fondului de bază au fost obținute și de celelalte gospodării colective din raionul Turda. Graficul de mai jos oglindește dinamica creșterii fondului de bază în gospodăriile colective din acest raion.

D. CALOMFIR
corespondent

CE SA CITIM

DUMITRU CORBEA: De peste țări și mări

Călătorind prin țări ale lagărului păcii, prin altele ce abia s-au scuturat din lanțurile colonialismului ori vizitînd state pe cuprinsul cărora mai durează exploatarea omului de către om, Dumitru Corbea a adunat observații interesante, pe care acum le împărtășește cititorilor.

Formula pe care a ales-o este cea a reportajului. Prozatorul n-a redactat un memorial de drum — la începutul cărții sale explică de ce — din care cauză paginile sale cuprind relativ puține episoade directe, trăite de-a lungul călătoriei. Nu întîlnim decît întîmplător istorisiri pitorești, amuzante, care de obicei dau culoare locurilor străbătute și oamenilor cunoscuți. In schimb, autorul, reîntors în patrie, reface sintetic imaginea itinerariului parcurs și zăbovește asupra înțelesurilor de ordin mai general ivite din înregistrarea unor priveliști în care se integrează atît peisajul natural cît și cel uman. Astfel, vom afla lucruri pline de adevăr despre existența grea, împovărătoare a docherilor și hamalilor din Istanbul sau Neapole, despre amestecul încă puternic dintre trecutul de întuneric și prezentul luptei anti-imperialiste pe care îl învederează viața de azi a muncitorilor din portul egiptean Alexandria, ori, în sfîrșit despre realizările mărețe ale oamenilor sovietici, ale popoarelor frățești din Bulgaria și R. D. Germană.

Dumitru Corbea, reîntors acasă, a consultat lucrări, atlase, memoriale mai vechi și a folosit tot ce avea raport cu gîndurile și relațiile sale pentru a le da o profunzime și o seriozitate documentară. Aceasta face ca cititorul neinformat să se familiarizeze cu o serie de aspecte și probleme pentru el necunoscute. Procedeul sporește meritul educativ al lucrării, o îndreptățește să ocupe un loc în fiecare bibliotecă

Ceea ce se cere subliniat încă odată este spiritul comunist, partinic, în care și-a scris notele de drum Dumitru Corbea, animat de la bun început de convingerea că viitorul este al socialismului, singura orînduire capabilă să preia și să dezvolte vechile civilizații, cu ale căror urme s-a întîlnit călătorul romîn. O înaltă principialitate și fermitate ideologică străbat paginile volumului pe care Dumitru Corbea l-a destinat tineretului nostru, spre mai buna înțelegere a fenomenului actual social, politic și cultural de pe alte meridiane.

Paginile însuflețite consacrate călătoriei prin Uniunea Sovietică sînt luminate de spiritul prieteniei, al internaționalismului proletar. Paginile finale, intitulate „Itinerar ucrainean" transmit o bucurie care este cea a contopirii sufletelor. Inrudirea sufletească, temperamentală dintre noi și vecinii noștri de la răsărit sînt reliefate sugestiv, cu dragoste.

Volumul „De peste țări și mări" îmbogățește colecția „In jurul lumii" și contribuie la educarea comunistă a tinerei generații.

H. ZALIS

CÎND TE TREZEȘTI TÎRZIU

In comunele Carei și Beltiug, deși există condiții optime pentru electrificarea ariilor, pînă acum n-a fost luată nici o măsură în această privință.

— D-aia ne critică! Stîlpii la doi pași și noi nu-i folosim!
— Just. O să-i folosim! Agățăm de ei niscai petromaxuri!

Desen de N. CLAUDIU

INSEMNĂRI

DESPRE O CANTINĂ BINE GOSPODĂRITĂ

In curtea largă și spațioasă a gospodăriei agricole de stat Caracal — care aduce mai mult a parc, cu alei curate, verdeață multă și pomi falnici cu umbră deasă — am asistat zilele trecute la o discuție. Aici, în curte sub umbra multă a unui pom, tăifăsuiau băieții de la atelierul mecanic, mîndri că mașinile reparate de ei își fac datoria în lanuri, fetele care lucrează la vie erau și ele voioase fiindcă munca la legatul viței le mersese cu spor. Era tocmai pauza pentru servirea mesei de prînz. Nu mică mi-a fost mirarea auzindu-i cu cîtă aprindere discutau tinerii muncitori despre un articol apărut cu o vreme în urmă în ziarul nostru și în care se vorbea de proasta funcționare a unor cantine ale gospodăriilor de stat unde mîncarea nu-i tocmai bună și se servește și în condiții rele. Un mecanizator oacheș, cam mic de statură, — părea cel mai vorbăreț — zise:

— Eu i-aș pofti pe acei tovarăși care gospodăresc prost cantinele, să vină la noi așa, pentru cîteva zile, în schimb de experiență. Să vadă și să învețe și ei cum trebuie să fie mîncarea pentru cei care lucrează pe ogor, la recoltat ori în ateliere.

Observația tînărului m-a făcut să-l întreb:

— Se mănîncă chiar așa de bine la cantina gospodăriei dumneavoastră că poate fi exemplu pentru alte cantine?

Replica am primit-o, prompt, de la oacheș:

— Dumneata ai mîncat vreo dată la cantina noastră?

— Pînă acuma nu.

— Ei, atunci poftește și te vei convinge.

Invitația tînărului a fost binevenită. Și m-am convins. O sală de mese curată. O fată, îmbrăcată cu un halat alb ca laptele ne-a servit un borș de dovlecei și un ostropel gustos în care se afla o bucată zdravănă de carne de porc. Celor care doreau, fata le servea, drept garnitură, și ceapă verde. Meniul acesta a fost într-o zi de sîmbătă.

— Și în celelalte zile din săptămîna asta, ce s-a servit l-am întrebat pe cantinierul Braniște Teodor:

— Aceasta-i lista de bucate pe toată săptămîna, îmi zise responsabilul cantinei, întinzîndu-mi un caiet cu scoarțe tari.

Și am citit. Luni la prînz: ciorbă de carne afumată și pilaf cu carne de porc, Seara: la fel. Marți: ciorbă de legume și mîncare de stufat cu purcel. Seara la fel. Miercuri: supă cu fidea și mîncare de mazăre cu carne de porc. Seara la fel. Joi... Pentru gustarea de dimineață se servește zilnic cafea și pîine. Costul celor trei mese servite pe zi nu depășește 6 lei. „Bun și ieftin mi-am zis". Și toate acestea fiindcă consiliul gospodăriei depune mult interes pentru buna aprovizionare cu alimente a cantinei la care se servesc zilnic peste 1.200 de mese. M-am convins de acest lucru vizitînd magaziile și cămările cantinei pline cu șunci și jamboane de porc afumate, conserve, legume și cîte altele. Intr-un coteț se aflau 5—6 porci grași crescuți pentru cantină cu resturi alimentare. In treacăt fie spus nu numai cantina e exemplu de grijă față de muncitori. Dormitoarele, de pildă, care strălucesc de curățenie, arată, de asemenea, grijă pentru traiul oamenilor. Ce părere aveți tovarăși de la gospodăriile agricole de stat Mîndrești-Suceava, I. L. Caragiale-București și Iancu Jianu-Craiova cu privire la grija față de om în gospodăria de stat Caracal? Vă întreb fiindcă despre Dvs era vorba în discuția tinerilor care m-au invitat la masa lor.

GH. BACIU

Asigurarea bazei furajere — sarcină importantă

O preocupare de seamă a gospodăriei noastre

Succesele obținute în anul trecut de membrii gospodăriei colective „Al doilea Congres al P.M.R." din comuna Tudor Vladimirescu, regiunea Galați, au convins pe numeroși țărani muncitori din această comună să vină alături de ei în marea familie a colectiviștilor. Dacă la 1 ianuarie 1959, gospodăria avea numai 150 de familii și o suprafață de 430 de hectare, la începutul lunii iunie a.c., ea număra 350 de familii și 1.000 de ha. teren. Pe lîngă celelalte lucrări agricole în perioada de față colectiviștii acordă o deosebită grijă întreținerii culturilor. Bunăoară, ei au prășit de două ori sfecla de zahăr și floarea-soarelui iar în curînd vor începe prașila II-a la porumb. Nici sectorul zootehnic nu este neglijat. La 1 iunie gospodăria deținea 42 de bovine din care 20 vaci cu lapte. Pînă la sfîrșitul acestui an, ferma de vaci va mai crește cu încă 26 de capete.

In scopul obținerii unor producții mari de lapte și carne o grijă de seamă acordă conducerea gospodăriei noastre asigurării bazei furajere. Iată cîteva din metodele folosite pentru obținerea a două culturi de pe aceeași suprafață de teren. In anul trecut, colectiviștii au cultivat porumb în benzi, în care, cu începere de la 20 iulie s-a semănat secară, ovăz și mazăre. Toamna cînd porumbul și cocenii au fost recoltați, terenul cultivat astfel părea ca o oază de verdeață în mijlocul porumbiștii. Procedînd astfel gospodăria a reușit să asigure animalelor masa verde necesară pînă la căderea zăpezii. Așa dar vitele au putut trece de la perioada de pășunat la cea de stabulație treptat fără a scădea producția de lapte.

Secara semănată în vara anului trecut a fost folosită ca masă verde pînă toamna tîrziu. Cum era și firesc, primăvara, terenul care fusese semănat cu mazăre și ovăz a fost arat și cultivat cu alte plante. Terenul însămînțat cu secară a fost grăpat primăvara în lung și în lat, plantele au înfrățit bine în acest an contăm pe o producție de cel puțin 1.500 kg boabe la hectar.

Bazați pe experiența căpătată, colectiviștii și-au propus să consolideze în anul acesta și mai mult baza furajeră. Nu mai e mult timp și va începe secerișul orzului de toamnă. Imediat după recoltarea lui vom semăna pe locul respectiv un amestec de semințe compus din 30 la sută floarea-soarelui, 40 la sută porumb și 30 la sută ovăz. Acest procedeu a fost experimentat în anul trecut și a dat cele mai bune rezultate. De asemenea, vom semăna acest amestec și în miriștea de grîu și anume pe suprafețele ce vor fi recoltate mai de timpuriu.

Un alt mijloc de a obține două recolte pe an de pe aceeași suprafață este folosirea terenului semănat cu mazăre pentru păstăi. Bunăoară, în anul acesta am cultivat 10 ha cu mazăre pentru păstăi. Pînă acum am și trimis fabricii din Tecuci cantitatea de 12.000 kg păstăi și sîntem în curs de livrare. In locul mazărei recoltate din care nu va mai rămîne decît vrejurile pe care le vom folosi în hrana animalelor, vom semăna nutrețuri pentru siloz în următorul fel: un rînd de porumb și un rînd de floarea soarelui, cu distanța între rînduri de 50—60 cm.

In afară de acestea vom folosi și o altă metodă. Bunăoară, atunci cînd ovăzul va ajunge în burduf îl vom cosi, iar din cotoarele rămase vom obține o altă recoltă de masă verde.

Pentru a obține producții sporite de furaje gospodăria va semăna și în anul acesta la prașila a III-a prin cultura de porumb, ovăz, orz de toamnă, mazăre și secară. Toate metodele arătate mai sus au fost însușite temeinic de colectiviști în iarna trecută, la cursurile agrozootehnice de masă.

ALEXANDRU MAZILU
agronom la gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu", raionul Liești, regiunea Galați.

Cantități sporite de nutrețuri

Ori cum l-ai măsura un pogon are 5000 de m.p. Nici mai mult nici mai puțin. Tovarășul Oprița, organizatorul de partid al G.A.S. Segarcea, zice că în gospodăria lor pogonul măsoară și 10.000 de m.p. Cît un hectar. Aceasta dacă-l cultivi de două ori într-un an. Gospodăria de stat Segarcea a semănat pentru a doua oară (cultură dublă) 325 de hectare. Peste o sută de hectare, de pe care au fost recoltate secara și borceagul, au fost însămînțate cu porumb masă verde în amestec, fie cu iarbă de Sudan, fie cu soia. Alte 210 hectare, eliberate de rapiță și păioase, au fost însămînțate cu porumb siloz. Intrucît timpul se anunță a fi în continuare noros și ploios, gospodăria și-a propus să ajute dezvoltarea porumbului cu soluție diluată de urină. Pentru strîngerea ei s-au construit bazine de captare la grajduri, iar pentru împrăștierea pe ogor s-au confecționat niște dispozitive la o cisternă veche. Cisterna va fi purtată de tractor. Lucrat bine, porumbul pentru siloz din cultura a doua va da desigur o producție bună.

Insămînțează porumb pentru siloz

In majoritatea unităților agricole socialist-cooperatiste din regiunea au început lucrările de recoltare. Gospodăria colectivă din Sîntana, regiunea Oradea, de pildă, a terminat de recoltat cele 133 de hectare cultivate cu orz. Producția medie la hectar este de 2.600 de kg. Producții mari au obținut și gospodăriile colective din Tufenii din Vale, Izvoarele și altele din regiunea Pitești. Aceste unități agricole au hotărît să întîmpine ziua de 23 August cu noi realizări de seamă și odată cu terminarea secerișului aceste unități au trecut de îndată la însămînțarea cu porumb pentru siloz a terenurilor eliberate. Angajamentele au fost realizate. Colectiviștii din Sîntana au și însămînțat aproape 50 de ha. cu porumb pentru siloz, iar cei din Tufenii din Vale, Izvoarele etc., au însămînțat aproape 100 de hectare.

Au recoltat prima coasă la lucernă

Hotărîți să asigure din timp animalelor pe care le posedă o hrană abundentă salariații subunității ICIA din comuna Severinești, raionul Tr. Severin, au început recoltarea primei coase de lucernă. Pe lîngă cele 5 ha de lucernă folosite ca masă verde în hrana porcilor, restul cantității de lucernă masă verde a fost însilozată. Pînă acum cîteva zile muncitorii de aici au însilozat aproape 100 de tone lucernă, lucrarea fiind în curs.

GH. BORONTEA
corespondent

Colectiviștii din Rădești însilozează furaje

Convinși din proprie experiență de foloasele nutrețului murat, membrii gospodăriei colective „Ion Creangă" din comuna Rădești, raionul Bîrlad, au început zilele acestea însilozarea furajelor. Pînă mai acum cîteva zile ei au însilozat circa 100 tone de lucernă verde în amestec cu paie. Fruntași în această acțiune sînt: Ștefan Țivileanu, Mihai Pruteanu, Nicolae S. Vasluianu și alții.

I. BOBOC
corespondent

IN GOSPODĂRIILE DE STAT DIN REGIUNEA STALIN

Ritmul însilozărilor trebuie grăbit

Creșterea animalelor este o ramură de producție cu vechi tradiții în regiunea Stalin. Datorită acestui fapt, precum și condițiilor economice și naturale deosebit de prielnice, gospodăriile de stat din regiune au dezvoltat și ele creșterea animalelor. In ansamblul sectorului zootehnic, sectorul taurin are ponderea cea mai mare.

Acest fapt impune gospodăriilor agricole de stat obligația de a însiloza însemnate cantități de furaje. Sub îndrumarea organizațiilor de partid, consiliile gospodăriilor au analizat posibilitățile de care dispun unitățile și au ajuns la concluzia că se pot însiloza de peste două ori mai multe nutrețuri ca anul trecut. Astfel, în cele 40 de G.A.S.-uri din regiune se vor însiloza 111.956 de tone de nutreț, față de 45.701 tone cîte s-au însilozat în 1958. Unitățile care posedă mari efective de taurine au și început însilozarea nutrețurilor. Gospodăria agricolă de stat Agnita, de pildă, care are deja 436 de vaci și juninci montate și care trebuie să ajungă la sfîrșitul anului la un efectiv de 500 de vaci, a însilozat primele 100 de tone. Ea va trebui să însilozeze în total 6.430 de tone. Cu 3.190 de tone mai mult ca anul trecut.

In fruntea acțiunii de însilozări se află însă G.A.S. Rupea, care a însilozat pînă acum peste 600 de tone. Cantități mari de furaje a însilozat și G. A.S. Cincul. Deși acțiunea de însilozare este la început, se poate totuși afirma că-n regiune sînt multe unități care nu-i acordă importanța cuvenită. Bazîndu-se pe faptul că principalele furaje pe care le vor însiloza sînt porumbul, frunzele și coletele de la sfecla de zahăr, unele G.A.S.-uri nu se străduiesc să însilozeze și iarba fînețelor naturale, rogoz și alte plante. Printre aceste unități se numără și gospodăria de stat Saschiz (director Oprea Samson) care, deși posedă aproape 1000 de ha de fînețe naturale, nu însilozase nici măcar o singură tonă de nutreț pînă zilele trecute.

Trustul regional Gostat are datoria să ia neîntîrziat măsuri pentru îndeplinirea și depășirea planului de însilozări. Insilozînd cît mai multe furaje, gospodăriile de stat pot menține la un nivel ridicat producția de lapte și în timp de iarnă.

I. FAGARAȘANU
corespondent

BUMBACUL — O CULTURĂ PREŢIOASĂ PENTRU ECONOMIA NAŢIONALĂ

In numărul anterior al ziarului am informat pe cititorii noştri despre consfătuirea pe ţară a cultivatorilor de bumbac ţinută recent la Călăraşi şi am promis că vom reveni asupra lucrărilor ei. In numărul de faţă prezentăm pe scurt, în această pagină, cîteva din problemele ridicate în cadrul consfătuirii de către cei care au luat cuvîntul.

Asupra lucrărilor consfătuirii vom mai reveni publicînd şi alte materiale în legătură cu problemele pe care le pune dezvoltarea culturii bumbacului în ţara noastră.

Metoda ghivecelor nutritive, o metodă pe deplin aplicabilă în R. P. Romînă

Inginer HAN RAI WON
din R.P.D. Coreeană

Am venit în Republica Populară Romînă 18 coreeni, cultivatori de bumbac. Venirea noastră în Romînia este expresia relaţiilor noi statornicite între ţările care construiesc socialismul. Ţările noastre se ajută reciproc, îşi împărtăşesc reciproc experienţa pentru înaintarea laolaltă pe drumul orînduirii socialiste.

Ţara noastră are o veche tradiţie în cultura bumbacului. Documentele istorice ne dezvăluie că el a fost cunoscut şi cultivat de ţăranii coreeni încă din anul 1366. Această îndelungată practică de producţie, dar mai ales condiţiile noi ce au fost create, după eliberarea ţării noastre, ne-au permis să ne însuşim o experienţă bogată în cultura bumbacului pe care astăzi, veniţi să lucrăm alături de cultivatorii romîni, o împărtăşim din toată inima.

Condiţiile climatice din ţara noastră nu diferă prea mult de condiţiile existente în Republica Populară Romînă şi, de aceea, sîntem siguri că experienţa noastră va fi de folos. Clima Coreei este caracterizată prin secetă în perioada însămînţării, urmată de scăderea temperaturii care provoacă putrezirea rădăcinii, aducînd pagube însemnate, iar în unii ani chiar distrugerea totală a culturilor. Adăugînd la aceste neajunsuri ploile torenţiale din iulie şi august care cauzează căderea în proporţie mare a bobocilor şi florilor, precum şi brumele timpurii de toamnă, avem tabloul complet al condiţiilor în care s-a dezvoltat la noi cultura bumbacului şi care au făcut necesară o înverşunată luptă între om şi natură. In această luptă atît practicienii cît şi oamenii de ştiinţă înaintaţi au obţinut succese. Metoda cultivării bumbacului în ghivece nutritive este unul din aceste succese care anulează în mare măsură efectele condiţiilor neprielnice. La consfătuirea din luna Ianuarie 1957 a preşedinţilor de gospodării agricole colective din regiunea Phenianul de Sud, tovarăşul Kim Ir Sen, iubitul conducător al partidului nostru, a rezumat experienţa seculară a cultivatorilor de bumbac, trasind sarcina extinderii acestei metode. Ca urmare a acestui fapt, 70 la sută din suprafaţa cu bumbac a fost cultivată în 1958 după metoda ghivecelor nutritive Rezultatul? La bumbacul semănat în ghivece nutritive şi apoi plantat s-a obţinut o producţie nemaiîntîlnită în istoria culturii acestei plante în ţara noastră. Aceasta în timp ce bumbacul semănat direct în cîmp a fost compromis aproape în întregime din pricina condiţiilor climatice vitrege Totodată, noua metodă a făcut ca regiunile considerate pînă acum neprielnice culturii bumbacului să devină deodată foarte favorabile. Se pot da numeroase exemple de producţii mari obţinute prin metoda ghivecelor. Iată numai unul. Colectivistul Hă Zin Sen din Bal-San, regiunea Phenianul de Nord a obţinut cîte 11.200 de kg de bumbac la ha pe o suprafaţă de 5 ha.

Introducerea metodei ghivecelor nutritive n-a fost uşoară. Ea a întîmpinat o rezistenţă serioasă din partea unor specialişti şi practicieni conservatori care le-au numit „ghivece de chin" şi „ghivece înghiţitoare de muncă". După ce s-a văzut însă producţia ce se obţine prin noua metodă ele au căpătat denumirea de „ghivece de fericire", „ghivece de aur" etc. Iată încă un exemplu care arată că ele îşi merită cu prisosinţă acest nume. In 1958 faţă de 1957 suprafaţa însămînţată cu bumbac a crescut de 3,1 ori, iar producţia globală de 8 ori. Adică de aproape trei ori mai mult. Şi trebuie ţinut seama că, aşa cum am mai spus, nu toată suprafaţa destinată bumbacului a fost cultivată după această metodă.

In Republica Populară Romînă fiind condiţii de climă asemănătoare cu cele din Coreea, cultura bumbacului în ghivece nutritive e pe deplin aplicabilă. Cultivatorii de bumbac coreeni care lucrează în 5 gospodării colective şi 3 gospodării de stat vor demonstra practic acest lucru Compararea condiţiilor climatice de la noi cu cele existente în raionul Olteniţa şi în special la Ulmeni, unde lucrez în prezent, arată asemănarea dintre ele. La noi, scăderea din aprilie a temperaturii durează 4—5 zile, iar în raionul Olteniţa a durat anul acesta un timp dublu. In afară de aceasta, în Romînia brumele tîrzii de primăvară ţin cu 10 zile mai mult decît în Coreea, iar brumele timpurii de toamnă apar cu 10 zile mai devreme. Aceste mici deosebiri care scurtează perioada de vegetaţie imprimă o şi mai mare însemnătate metodei ghivecelor nutritive In R P. D. Coreeană luminozitatea scade la mijlocul şi începutul lunii mai şi lipseşte în lunile iulie şi august din cauza ploilor. In Republica Populară Romînă, în schimb, luminozitatea creşte zilnic din mai pînă în iulie, iar în august se observă o mică scădere. In asemenea condiţii mai favorabile de luminozitate s-ar putea ca producţia de bumbac prin cultivarea în ghivece nutritive să fie chiar mai mare decît în Coreea. Pe lîngă luminozitate şi repartizarea precipitaţiilor este, de asemenea, mai favorabilă culturii bumbacului aici decît în ţara noastră.

Semănarea bumbacului în ghivece asigură plante sănătoase, iar transplantarea evită golurile. Prin folosirea ghivecelor nutritive sau, dacă vreţi, a răsadniţelor se cîştigă 20 de zile faţă de însămînţarea directă în cîmp fapt ce măreşte pînă la 80—85 la sută numărul de capsule ce se desfac înainte de căderea brumei.

Dacă nu luăm în considerare soiurile locale pe cale de dispariţie din cultură, în Romînia se folosesc aceleaşi soiuri ca la noi, iar dăunătorii şi bolile mai frecvente sînt, de asemenea, aceleaşi. Deci şi-n această privinţă se poate spune că sînt condiţii asemănătoare şi că este utilă însuşirea metodei ghivecelor nutritive de către cultivatorii de bumbac romîni. Oportunitatea acestei metode trebuie cercetată şi din punct de vedere economic. Se ştie doar că orice agrotehnică, oricare ar fi avantajele ei, rămîne în afara cîmpului de producţie dacă nu se justifică economic. Cultivatorii coreeni au consumat în medie la hectar 154 de zile-om la cultura bumbacului prin însămînţarea directă în cîmp şi 359 de zile-om prin metoda ghivecelor nutritive. La o creştere de 2,3 ori a numărului de zile-om s-a înregistrat însă o creştere a producţiei de peste 3 ori ceea ce arată evident că din punct de vedere economic metoda este justificată. Un calcul preliminar arată că şi-n Romînia metoda ghivecelor se va dovedi rentabilă. Cultivînd bumbacul după noua metodă, gospodăria colectivă „Gheorghi Dimitrov" din regiunea Bucureşti, va mări de peste 3 ori numărul zilelor-om, dar va obţine o producţie de circa 4 ori mai mare ca înainte. In afară de aceasta, producţia va fi sigură, neinfluenţată prea mult de condiţiile climatice nefavorabile. Principalul consum de muncă se repartizează primăvara şi toamna cînd în gospodărie majoritatea lucrărilor la zi se execută mecanizat. Deci se va ajunge la o mai bună repartizare şi folosire a forţei de muncă în cursul anului. Totodată şi terenul va fi mai bine folosit. Apoi nu trebuie uitat că prin organizarea raţională a muncii şi adaptarea metodei la condiţiile, locale, consumul de muncă mai poate fi redus, iar producţia sporită.

Utilă din punct de vedere al producţiei obţinute şi al eficacităţii economice, metoda cultivării bumbacului în ghivece nutritive va fi desigur mult extinsă în Republica Populară Romînă. Noi cultivatorii de bumbac coreeni ne angajăm să dăm un ajutor frăţesc cultivatorilor romîni pentru a-şi însuşi această metodă.

Cultura bumbacului ne-a adus mari venituri

VASILE NEAGU
inginer agronom la gospodăria colectivă din Ceacu, raionul Călăraşi

Gospodăria agricolă colectivă din Ceacu cultivă bumbac încă din anul 1950. Pînă în 1957 noi nu am realizat producţii prea mari la hectar datorită, mai ales, neaplicării totdeauna cu stricteţe a agrotehnicii pe care o cerea această cultură. De exemplu, în 1953, cînd gospodăria a cultivat cu bumbac 380 de hectare, terenul nu a fost bine fertilizat, iar praşilele au fost puţine: numai două. Producţia doar de 350 de kg. la ha. Dar aşa este întotdeauna: „omul din greşeli învaţă". La fel şi noi. In anii următori, aplicînd toate regulile agrotehnice pe care le cerea cultura bumbacului, recolta a fost mai bună. De exemplu, anul trecut, de pe o suprafaţă de 190 de hectare cultivate cu bumbac, am obţinut o producţie medie la hectar de 1.200 de kg. Pentru bumbacul vîndut statului gospodăria a primit 1.310.000 de lei.

Obţinerea producţiei de 1.200 de kg. la hectar, s-a datorat aplicării de astă dată cu stricteţe a regulilor agrotehnice. Astfel, bumbacul a fost semănat între 25 aprilie şi 10 mai, după culturi bune premergătoare, în teren arat adînc de cu toamnă, bine fertilizat. Cît priveşte întreţinerea culturii de bumbac am executat 5 praşile şi răritul care a fost făcut manual. Datorită atenţiei deosebite pe care au dat-o colectiviştii noştri acestei culturi, anul trecut densitatea plantelor de bumbac la hectar a fost între 100.000—120.000 de fire.

In acest an gospodăria noastră a însămînţat cu bumbac o suprafaţă de 226 de hectare. Şi de astă dată noi am aplicat cu stricteţe regulile agrotehnice. Pînă acum am executat două praşile după care vor urma alte 3-4. Plantele au crescut bine şi se dezvoltă văzînd cu ochii. Credem că în acest an producţia de bumbac la hectar va fi cu mult superioară anului trecut.

In prezent în colectiva noastră se află un grup de tovarăşi din R.P.D. Coreeană, specialişti în cultura bumbacului. De la ei avem multe lucruri bune de învăţat. Am învăţat astfel cum putem obţine o producţie mare la hectar, dacă aplicăm metoda ghivecelor nutritive. Această metodă va fi introdusă în gospodăria noastră la anul şi sîntem convinşi că producţia la hectar va depăşi cu mult pe cea obţinută de la bumbacul însămînţat direct în cîmp.

IN CADRUL CONSFATUIRII, GOSPODARIA AGRICOLA COLECTIVA „GHEORGHI DIMITROV" DIN CEACU, RAIONUL CALARAŞI, S-A ANGAJAT CA IN ANUL 1960 SA CULTIVE DUPA METODA GHIVECELOR NUTRITIVE 50 DE HA CU BUMBAC ŞI A FACUT CU ACEST PRILEJ UN CALDUROS APEL CATRE TOŢI CULTIVATORII DE BUMBAC CA SA-I URMEZE EXEMPLUL.

Cele mai bune soiuri

Ing. TRAIAN CARPINIŞAN
de la I.C.A.R.

Pînă în anul 1948, în ţara noastră, erau răspîndite unele soiuri locale care proveneau din bumbacul adus din Bulgaria. După un număr de ani, prin adaptarea la condiţiile naturale din diferite părţi ale cîmpiei noastre, au luat naştere aşa numitele populaţii locale de bumbac. Cele mai cunoscute bumbacuri locale romîneşti au fost: de Ialomiţa, de Bultea şi mai ales cel de Teleorman, care reprezenta pe atunci centrul cel mai important din cultura bumbacului. Studiind o colecţie de peste 120 de provenienţe locale romîneşti, cercetătorii noştri au constatat că ele aveau fibra scurtă şi că din 100 de kg de bumbac cules se obţineau prin egrenare doar 27—29 de kg de fibră (sau vată). Aceste însuşiri slabe ale bumbacului local nu puteau satisface cerinţele de calitate ale industriei textile socialiste. De aceea, cercetătorii din domeniul culturii bumbacului au luat treptat în studiu peste 50 de soiuri străine. Pe baza primelor rezultate au fost eliminate cele necorespunzătoare şi au fost alese pentru o cercetare mai amănunţită în vederea raionării un număr de peste 20 de soiuri dintre care 4 soiuri locale romîneşti, 9 soiuri ameliorate sovietice, 5 soiuri bulgăreşti etc.

În urma experienţelor desfăşurate între anii 1950—1958, la staţiunile experimentale ale I.C.A.R.-ului, s-au găsit potrivite pentru ţara noastră soiul local de Teleorman care a produs în jur de 400 de kg de fibră la hectar şi soiurile sovietice nr. 1.298 611—B şi Odesa 1 care au dat faţă de soiul local sporuri de recoltă mai mari cu 22, 19 şi 113 la sută. În Oltenia, la staţiunea experimentală de la Studina, cele mai bune s-au dovedit soiurile de bumbac sovietice, care s-au arătat la fel de timpurii ca bumbacul local, dar mai productive. La staţiunea Mărculeşti, în Bărăgan, soiul local de Teleorman a fost depăşit de soiurile sovietice 611—B şi nr 1.289 cu 124 şi, respectiv, cu 122 de procente. De asemenea, la staţiunea experimentală Moara Domnească, care este situată la hotarul dintre zona favorabilă de gradul II şi zona puţin favorabilă, soiurile de bumbac au dat rezultate asemănătoare cu cele de la Mărculeşti. S-a remarcat îndeosebi soiul sovietic 611—B care a întrecut bumbacul local de Teleorman cu 25 la sută în producţia de fibră.

După toate astea, putem trage concluzia că în partea de apus a zonelor favorabile ale culturii bumbacului, şi anume, la Studina, în Oltenia, şi la Brînceni, a dat rezultate mai bune soiul nr. 1.298 pe cînd în cea de răsărit, la Mărculeşti şi Moara Domnească s-a dovedit mai bun soiul 611—B. O menţiune specială trebuie făcută în legătură cu soiul Odesa 1 care s-a arătat mai precoce cu 2—5 zile decît celelalte soiuri. De asemenea, acest soi a dat rezultate bune şi ca producţie într-o serie de experienţe făcute în punctele situate în zona puţin favorabilă de cultură a bumbacului. De aceea, propunem ca în cazul extinderii culturii bumbacului şi în zona puţin favorabilă aci să fie cultivat soiul Odesa.

Ne angajăm să mărim:

• Suprafaţa cultivată la 8000 ha
• Producţia medie la ha la 1800 kg

V. STOICA
vicepreşedinte al Sfatului popular raional Călăraşi

După instaurarea regimului democrat-popular, cultura bumbacului a început să ocupe an de an un loc tot mai important în economia raionului Călăraşi. In ultimul deceniu s-a însămînţat anual cu bumbac între 5 mii şi 19 mii de hectare. Totodată, a crescut şi producţia la unitatea de suprafaţă, ajungîndu-se ca multe unităţi agricole cooperatiste să obţină, de regulă, pe suprafeţe întinse, producţii de peste 1.000 de kg la ha.

Gospodăria colectivă „Gheorghi Dimitrov" a recoltat anul trecut, de pildă, 1200 kg. de bumbac pe o suprafaţă de 190 de ha. Producţii asemănătoare au obţinut atît anul trecut cît şi în alţi ani gospodăriile colective Rasa, Cacomeanca şi altele. Totuşi, ţinînd seama că pînă în anii trecuţi a predominat sectorul micii producţii de mărfuri care avea o pondere însemnată în cultura bumbacului, pe raion nu s-a realizat decît o producţie medie în jur de 400 de kg la ha. Aceasta a determinat reducerea treptată a suprafeţelor însămînţate de la 13.179 de ha, cîte erau în 1956, la numai 5.000 de ha, în 1959. Toată suprafaţa este cultivată astăzi în sectorul cooperatist.

Deoarece rentabilitatea adusă de cultura bumbacului este un lucru constatat prin experienţa gospodăriilor colective, considerăm nejustă orientarea Trustului regional Gostat, care a dispus micşorarea şi chiar reducerea totală a suprafeţelor destinate acestei culturi în gospodăriile agricole de stat de pe raza administrativă a raionului nostru, unde condiţiile de climă şi sol s-au dovedit deosebit de prielnice. Prin aceasta, s-a ajuns şi la nefolosirea utilajului mecanic destinat acestei culturi, care, prin calcularea anuală a amortismentelor, a dus la micşorarea rentabilităţii gospodăriilor de stat.

Posibilităţile de irigare în gospodăriile de stat şi de folosire a utilajului modern ar fi dus la o însemnată creştere a producţiei de bumbac-marfă şi la o sporire continuă a rentabilităţii ceea ce ar fi contribuit într-o mai mare măsură la sporirea mijloacelor de producţie socialistă ale gospodăriilor şi statului. Această orientare greşită dăunătoare nu numai rentabilităţii întreprinderilor, ci şi însăşi economiei statului, trebuie reconsiderată în lumina sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958.

Studiile făcute cu privire la amplasarea culturii bumbacului în zonele care îi asigură condiţii optime de creştere şi dezvoltare au ajuns la concluzia că în raionul Călăraşi există cele mai bune condiţii de climă şi sol, stabilind zona I de cultură a bumbacului într-un şir de comune.

Ţinînd seama de faptul că raionul Călăraşi face parte din zona I de cultură a bumbacului, în planul de perspectivă ne-am propus să extindem cultura bumbacului la 7.000 de ha, în anul 1960, la 7.500 de ha în 1961 şi la 8.000 de ha în următorii ani.

Prin planul de perspectivă am prevăzut irigarea suprafeţei de 5.000 de ha de bumbac, pentru anul 1960, iar pînă în 1965 va trebui să irigăm suprafaţa de 8.000 ha. Producţia medie a fost prevăzută la 1.200 kg la hectar pentru 1960 şi la 1.800 de kg la hectar pentru anul 1965.

Posibilitatea de prefabricare a bumbacului în raionul nostru se realizează prin fabrica de egrenat „Republica" din Ciulniţa care este o mîndrie a realizărilor obţinute în anii regimului de democraţie-populară. Amplasarea fabricii „Republica" în inima Bărăganului a fost condiţionată de posibilitatea de extindere a culturii şi sporire a producţiei de bumbac în raionul nostru.

Trebuie să arătăm însă că fabrica n-a lucrat în permanenţă cu întreaga sa capacitate şi aceasta din cauza reducerii treptate a suprafeţelor destinate culturii bumbacului, Acest neajuns îl vom remedia chiar în anul ce urmează.

Folosind cu pricepere sprijinul pe care îl primim în acest an din partea tehnicienilor coreeni în practica culturii bumbacului şi experienţa pe care au căpătat-o gospodăriile colective din Ceacu, din Roseţi ca şi celelalte gospodării colective mari cultivatoare de bumbac, noi sîntem hotărîţi să ne îndeplinim cu cinste angajamentele luate de a ajunge în scurtă vreme la suprafaţa propusă şi la o producţie medie de cel puţin 1.800 de kg de bumbac la hectar.

Specialiştii coreeni explică cultivatorilor de bumbac participanţi la consfătuire metoda ghivecelor nutritive

Situaţia culturii bumbacului în ţara noastră şi ce trebuie făcut pentru extinderea ei

JEAN KEIS,
director general în Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

Bumbacului îi revine în prezent 50 la sută din valoarea totală a fibrelor folosite în industria textilă. De aceea, el constituie o materie primă de bază pentru producţia bunurilor de consum care, potrivit sarcinii trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, trebuie să crească neîncetat şi rapid pentru a putea satisface într-o măsură tot mai mare nevoile mereu crescînde ale oamenilor muncii de la oraşe şi sate. In afara fibrelor, bumbacul este util şi prin sămînţa sa din care se fabrică ulei alimentar. Datorită condiţiilor prielnice de climă şi sol, bumbacul se poate cultiva în ţara noastră pe suprafeţe întinse, iar producţia de fibre la hectar poate fi mult mărită.

In Romînia burghezo-moşierească, bumbacului nu i s-a acordat nici o atenţie fiind cultivat din 1925 pînă în 1932 — cînd suprafaţa însămînţată a început treptat să crească — pe mai puţin de 100 de hectare. Extinderea simţitoare a suprafeţelor cultivate cu bumbac a avut loc în anii de după eliberarea ţării. Mărirea suprafeţelor cultivate n-a rezolvat în măsura aşteptată asigurarea cu fibre a industriei din cauza unor minusuri în aplicarea agrotehnicii superioare, ceea ce a dus la producţii mici. Nerealizarea producţiei planificate a dus, la rîndul său, la concluzia neîntemeiată că această cultură e nerentabilă.

Care-s principalele cauze ce au făcut să avem producţii nesatisfăcătoare? Deşi pentru cultura bumbacului există o zonă favorabilă ce însumează în total 1.350.000 ha, această cultură a fost extinsă şi în zonele puţin favorabile şi chiar în afara lor. Astfel în anii 1953 şi 1954 bumbacul a fost cultivat nu numai în raioanele din sudul ţării, unde condiţiile sînt prielnice, ci şi în unele raioane din regiunile Timişoara. Oradea, Baia Mare, Ploeşti şi Piteşti.

Şi-n regiunea Bucureşti — cea mai importantă pentru această cultură — bumbacul a fost semănat în comune situate în afara zonelor favorabile. In aceste comune s-a obţinut o producţie medie cu circa 300 de kg. sub producţia medie realizată pe ţară.

Condiţiile climatice din afara zonelor favorabile se caracterizează în primul rînd prin căldură mai puţină, cu deosebire în lunile august şi septembrie cînd are loc maturizarea şi deschiderea capsulelor, prin număr mai redus de zile senine şi prin ploi mai bogate şi mai frecvente care duc la scăderea temperaturilor şi, deci, la întîrzierea coacerii.

Extinderea culturii într-o perioadă cînd cooperativizarea agriculturii nu era prea avansată a determinat contractarea bumbacului cu numeroşi producători, mulţi dintre ei lipsiţi de experienţă, fapt ce a îngreunat organizarea şi îndrumarea producţiei.

• Comune ca Ţigăneşti şi Poroschia din raionul Alexandria, Ciocăneşti, din raionul Călăraşi, Mînăstirea şi Spanţov din raionul Olteniţa, au vîndut statului în anii trecuţi între 500-600 de kg de bumbac brut de fiecare hectar.

• Staţiunea experimentală Studina a obţinut, cultivînd bumbac în sistem irigat, o producţie de 3.060 de kg la ha.

• Tot la Studina s-a realizat un venit net de 8.509 lei la un ha cultivat cu bumbac.

• Prin folosirea ierbicidelor se poate ajunge în viitor la completa desfiinţare a praşilelor.

Fărămiţarea suprafeţelor cultivate, lipsa de experienţă a multor cultivatori cît şi îndrumarea necorespunzătoare au dus la aplicarea defectuoasă a măsurilor agrotehnice. Printre măsurile agrotehnice aplicate necorespunzător se numără: alegerea unor terenuri nu tocmai potrivite, executarea pe suprafeţe foarte mici şi adesea la adîncimi necorespunzătoare a arăturilor adînci de toamnă, folosirea pe scară foarte redusă a îngrăşămintelor, aplicarea în număr insuficient şi cu întîrziere a lucrărilor de întreţinere, combaterea insuficientă a dăunătorilor. La aceste deficienţe se mai pot adăuga semănatul neuniform şi la adîncimi necorespunzătoare, densitatea neeconomică a plantelor, cultivarea unor soiuri cu un randament scăzut de fibre şi cu o perioadă de vegetaţie nepotrivită cu condiţiile climatice ale ţării noastre. Producţiile mici au fost însă şi efectul unor condiţii climatice nefavorabile din unii ani ca 1955, 1956 şi 1957.

Cu toată existenţa factorilor ce au influenţat negativ asupra culturii bumbacului, unităţile din zonele favorabile care au aplicat într-o măsură mai mare regulile agrotehnice, au obţinut producţii mari. Astfel, gospodăria agricolă de stat Chirnogi a recoltat în anul 1954 de pe 150 de ha. cîte 1.806 kg. de bumbac la hectar. De pe 250 hectare, gospodăria de stat Cacomeanca a recoltat în medie la hectar 1.428 de kg. Rezultate foarte bune au obţinut gospodăriile colective care sînt principalele cultivatoare. Astfel, producţia medie obţinută în anii 1954—1958 de către un sfert din gospodăriile colective care cultivă bumbac a fost cuprinsă între 800—1.100 de kg. la hectar. O treime din numărul gospodăriilor cultivatoare a obţinut la ha., în aceeaşi perioadă, producţii între 500—800 de kg. Exemplele acestea, la care se pot adăuga multe altele, dovedesc că în zonele favorabile din ţara noastră există condiţii pentru a se obţine producţii mari.

Zonele naturale de cultură a bumbacului au fost stabilite în cadrul lucrării de zonare a producţiei agricole. Delimitarea acestora s-a făcut ţinîndu-se în primul rînd seama de cerinţele în legătură cu clima şi solul ale plantei de bumbac în scopul obţinerii unei producţii cît mai ridicate la hectar şi a unei coaceri cît mai timpurii La lucrările de zonare s-au avut în vedere rezultatele cercetărilor ştiinţifice şi ale practicii de producţie obţinute în special în ultimii 7—8 ani. In total s-au stabilit pentru cultura bumbacului trei zone: favorabilă de gradul I, favorabilă de gradul II şi puţin favorabilă. Suprafaţa terenului arabil din zona I este de 700.000 de ha, iar a celui din zona a II-a de 650.000 de ha. Zona întîi cuprinde părţi importante din raioanele Corabia, Calafat, Băileşti, Cujmir, Gura Jiului, Călăraşi, Zimnicea, Olteniţa, Alexandria, Turnu Măgurele. Tot în zona cea mai bună de cultură a bumbacului intră şi numeroase comune din raioanele Segarcea, Caracal, sudul raioanelor Lehliu, Drăgăneşti Vlaşca, Slobozia, Vidra, Feteşti, nordul raionului Adam-Clisi. Zona a doua cuprinde partea de miază-noapte a raioanelor din zona întîi precum şi comune din raioanele Vînju Mare Pleniţa, Craiova, Roşiori, Brăneşti. Medgidia, Hîrşova, Călmăţui, Brăila şi Măcin.

In prezent se recomandă cultura bumbacului în zona I şi în acele comune din zona secundă, unde cultura bumbacului a fost bine însuşită şi apreciată de cultivatori şi unde există condiţii de microclimat cît mai favorabile unor producţii sporite. Această zonă cuprinde aproximativ 1.000.000 de hectare de teren arabil.

In principalele raioane cultivatoare de bumbac, colectivizarea agriculturii este terminată sau aproape terminată. Prin introducerea bumbacului în asolamentul gospodăriilor colective, forţele de muncă existente vor găsi o mai completă folosire, iar aplicarea metodelor agrotehnice avansate şi utilizarea tehnicii noi vor asigura producţii sporite şi o rentabilitate ridicată.

O deosebită importanţă în sporirea producţiei de bumbac o are calitatea soiului care se cultivă. Intre anii 1950—1957, comisia de încercare a soiurilor şi staţiunile experimentale au stabilit ca în condiţiile ţării noastre, soiurile sovietice nr. 1298 şi 611 B sînt cele mai indicate, atît prin precocitatea lor cît şi ca producţie, calitate, adaptare la condiţiile noastre naturale.

In ajutorul cultivatorilor de bumbac, statul a venit cu cadre tehnice calificate — 11 ingineri şi tehnicieni din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi 2 din Ministerul Industriei Bunurilor de Consum au fost specializaţi în U.R.S.S. — cu maşini produse de industria noastră sau procurate din Uniunea Sovietică.

In sprijinul cultivatorilor, la Brînceni, raionul Alexandria, s-a înfiinţat o staţiune experimentală ce are drept sarcină de bază cercetările privind cultura bumbacului. Numeroasele schimburi de experienţă cu cultivatori din U.R.S.S. şi R.P. Bulgaria, precum şi specialiştii coreeni aflaţi astăzi în ţară ne ajută să ne însuşim metodele înaintate de cultură menite să scurteze perioada de vegetaţie şi să mărească producţia.

Din îmbinarea experienţei proprii cîştigată în producţie şi prin cercetări ştiinţifice cu metodele noi, avansate, ale cultivatorilor din ţările prietene se pot desprinde căile sigure care duc la mărirea producţiei de bumbac în ţara noastră. Care sînt aceste căi? Iată cîteva: În cazul culturii neirigate, prin alegerea terenului şi aplicarea în complex a măsurilor agrotehnice în cadrul unui asolament sau al unei rotaţii raţionale, producţia medie la hectar poate creşte cu 50-80 la sută faţă de producţiile medii realizate. Arătura adîncă de toamnă care aduce un spor de 20—24 la sută este o lucrare de bază ce trebuie aplicată pe toate terenurile cultivate cu bumbac. Sporuri şi mai mari se obţin prin aplicarea îngrăşămintelor organice şi minerale, atît ca îngrăşăminte de bază cît şi în timpul vegetaţiei.

• Cîrnitul suplimentar la bumbacul irigat grăbeşte coacerea cu 3—8 zile, iar desfolierea cu 4 zile.

• Pentru anul 1960 se prevede mărirea suprafeţei cultivate cu bumbac pînă la 50.000 de ha din care irigat 30.000 de ha. Se vor obţine circa 60.000 de tone de bumbac cu o producţie medie de 1.200 de kg la ha.

• Raionul Călăraşi are 14 comune care fac parte din zona favorabilă de gradul I.

• In acest an, 19 gospodării agricole colective din raionul Feteşti cultivă cu bumbac o suprafaţă de peste 600 de ha. Cele mai mari suprafeţe sînt cultivate de gospodăriile colective din Făcăeni, Cegani şi Ştefan cel Mare.

Epoca de însămînţare, adîncimea la care-i introdusă sămînţa în pămînt, desimea plantelor la hectar, numărul praşilelor etc., sînt probleme pe care cultivatorii trebuie să le cunoască şi să le aplice potrivit recomandărilor ştiinţei. Cît de important e acest lucru se vede din faptul asupra căruia nu mai există nici o îndoială că fiecare praşilă dată în plus peste primele două măreşte producţia la hectar cu circa 80—100 de kg.

Irigarea bumbacului asigură, ca şi la alte culturi, producţii mari. Pe cîmpurile experimentale s-au obţinut, prin irigaţii, în anii călduroşi şi cu precipitaţii puţine pînă la 3.000 de kg. de bumbac la hectar. Deosebit de aceasta, irigarea are o influenţă foarte favorabilă asupra lungimii, fineţei şi rezistenţei fibrelor. Irigarea se poate aplica şi în anii ploioşi, cînd trebuie însă condusă cu multă grijă pentru a nu provoca întîrzieri prea mari în coacerea capsulelor.

Ţinînd seama de importanţa deosebită pe care o are bumbacul pentru economia naţională, de condiţiile naturale, de marile venituri băneşti pe care le aduce, este necesar ca gospodăriile colective din zona favorabilă de gradul I să tindă spre o specializare în cultura bumbacului, contribuind astfel la îndeplinirea sarcinilor mărețe pe care partidul le-a pus în faţa oamenilor muncii din agricultură la plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie anul trecut.

Din UNIUNEA SOVIETICA

FABRICA DE CEREALE

Pe malul micului rîu de stepă Ișim se întinde o așezare de oameni. Șirurile de căsuțe coboară în rînduri drepte către apele rîului. Ulițele așezării sînt mărginite de copaci tineri. In centru, împrejmuite de un parc, se află clădirile școlii, clubului, spitalului și grădiniței de copii. Ceva mai la o parte de cvartalele cu locuințe se rînduiesc: atelierul, garajul, uzina electrică, magaziile de cereale. Așa arată sediul central al sovhozului nostru, cînd te apropii de vadul Ișimului.

Omul care poposește pentru întiia oară pe meleagurile noastre, anevoie poate să-și închipuie că numai cu patru ani în urmă aici era stepă pustie și neumblată, că pe întinderile nemărginite de negară pășteau în voie dropiile, prin rîpi rătăceau lupii, iar vulturul stepei își făcea aici, fără să se ascundă, cuibul.

...In noiembrie 1954 au venit aici, în stepa înzăpezită de pe malul Ișimului, împreună cu mine, 12 coloniști. Pe locul unde trebuia să fie viitorul sediu al sovhozului am înfipt un țăruș cu o plăcuță, pe care un tractorist a scris cu migală, cu vopsea roșie: „Sovhozul cerealier „Zarecinîi". Așa s-a pus temelia sovhozului nostru.

Peste cîteva zile au început să ne sosească tractoarele, piese de case prefabricate, vagoane încălzite pentru locuit. Stepa a început să clocotească de viață. Tînărul comunist Pavel Gorșkov a organizat o brigadă de construcții. Pe un ger cumplit de treizeci de grade, tinerii patrioți au montat prima casă, cu patru apartamente. N-aveau ei destulă pricepere și experiență, dar le-a venit în ajutor entuziasmul și îndîrjirea. Pînă la sfîrșitul lunii casa a fost gata, prima casă adevărată și încălzită!

Viața de toate zilele a colectivului nostru unit se desfășura sub semnul eroismului creației și al luptei cu greutățile.

Iată o întîmplare din acele zile. Două tractoare cu încărcătură treceau Ișimul. Unul din ele a căzut sub gheață. Locul nu era adînc, dar mașina s-a împotmolit zdravăn. Atunci tractoristul care conducea celălalt tractor, Pavel Juk, a luat un cablu, s-a dezbrăcat la repezeală și s-a afundat în apă. Curentul puternic îl dădea jos din picioare, îl împiedica să lucreze. De cîteva ori, curajosul comsomolist, a trebuit să se dea la fund, pînă să poată prinde bine cablul de cîrlig. O zmucitură puternică a tractorului de pe mal și mașina tovarășului a ieșit din apă. Incărcătura prețioasă a fost adusă la timp la sediul central.

La începutul primăverii anului 1955 a sosit în sovhoz primul grup mare de comsomoliști din Ucraina, Crimeea și Ural. Soseau necontenit mijloace tehnice: tractoare, camioane, pluguri, semănători, material de însămînțare, carburanți. Incepea ofensiva asupra pămînturilor înțelenite.

In cursul primăverii și verii anului 1955 s-au desțelenit peste 25.000 de hectare de pămînt și s-au însămînțat 3.000 de hectare. Dar din pricina vremii neprielnice — arșiță și vînturi uscate — recolta obținută în acel an a fost mică.

După primul insucces colectivul nostru nu și-a pierdut curajul. Incă din toamnă am început noi pregătirile în vederea bătăliei pentru grîne. Am pus la punct mașinile, am pregătit semințele, peste iarnă am reținut în două rînduri zăpada pe toată suprafața cu arătură de toamnă.

In primăvara anului 1956 aveam de însămînțat cu cereale 25.800 de hectare. Pe cîmp trebuiau să lucreze aproape 50 de agregate de însămînțare. Dar pentru deservirea lor în sovhoz nu erau destui oameni. Ce era de făcut? Responsabilul atelierului de mașini și tractoare, I. V. Galcenko, și inginerul-șef, A. P. Krivoluțki, au propus să se aducă unele modificări camioanelor, pentru încărcarea mecanică cu semințe a semănătorilor. In coșurile camioanelor s-au montat buncherе de la combine și s-au mai făcut alte cîteva dispozitive simple. Rezultatele au fost excelente: o astfel de mașină încărca cu semințe un agregat de trei semănători în 4—5 minute. Un singur om putea deservi trei agregate. Aceasta nu numai că a permis să poată fi folosiți în alte munci 80 de oameni, dar totodată să se ridice productivitatea agregatelor de însămînțare, să se reducă cheltuielile bănești cu însămînțările.

Corespondență specială pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ"

de I. A. ILINOV

directorul sovhozului „Zarecinîi" din regiunea Akmolinsk, R.S.S. Kazahă

Făcînd pregătirile necesare și organizînd bine munca pe cîmp, am izbutit să facem însămînțările de primăvară în cel mai bun termen agrotehnic — în 7 zile.

Munca îndîrjită a oamenilor a dat roade bogate — s-a obținut o recoltă minunată: 1.620 kg. de grîu la hectar în mijlociu. Brigada lui Grigori Hil a obținut pe o suprafață de 4,5 ha. cîte 2.120 kg. la ha, iar brigada lui Feodor Lut, Erou al Muncii Socialiste — 2.250 kg. Lucrătorii din sovhozul „Zarecinîi" au dat statului 2,3 milioane de puduri de grîne de cea mai bună calitate. Așa am trecut noi primul examen, așa s-a dovedit că în condițiile noastre, pe pămînturile desțelenite se pot obține grîne nu numai multe, dar și ieftine.

Gospodăria a continuat să crească și să se întărească. S-au desțelenit alte masivuri de pămînt, a luat avînt creșterea animalelor, s-au făcut noi construcții la sediul central, s-au construit tabere de cîmp în brigăzi. S-a perfecționat necontenit organizarea muncii în sovhoz. Căpătînd mereu noi mijloace tehnice, sovhozul a putut să mecanizeze în întregime toate lucrările de cultivare a cerealelor, să reducă prețul de cost pe unitatea de producție. Astfel, în anul 1958, 100 kg. de cereale au costat sovhozul 24 de ruble, în loc de 33 ruble, cum era prețul de cost planificat.

Reducerea consumului de muncă și scăderea prețului de cost au dus la creșterea rapidă a veniturilor gospodăriei. Anul trecut sovhozul nostru a livrat statului 3 milioane de puduri de cereale, realizînd un venit total de 5.300.000 de ruble. E interesant de arătat că în toți acești ani lucrările de construcție din sovhoz, achiziționarea mijloacelor tehnice și celelalte cheltuieli capitale au necesitat 9,5 milioane de ruble, iar beneficiul adus de sovhoz statului s-a ridicat la peste 13 milioane de ruble. Ca atare, noi nu numai că am acoperit pe deplin cheltuielile făcute de stat, dar am și dat un beneficiu net de peste 3 milioane de ruble.

Lucrătorii din sovhoz duc o viață civilizată și îmbelșugată. Numai în cursul anului trecut ei și-au cumpărat prin unitățile cooperației cîteva autoturisme, cîteva zeci de motociclete, aparate de radio, aparate fotografice, mobilă nouă, haine bune și alte lucruri. La clubul sovhozului rulează cu regularitate filme. Peste 40 de lucrători și funcționari iau parte la activitatea artiștilor amatori. Concertele, spectacolele, serile de odihnă au intrat temeinic în viața de toate zilele a lucrătorilor din sovhozul nostru.

Dezvoltarea tehnicității în agricultura Republicii Democrate Germane

Expoziția agricolă deschisă de curînd la Markkleeberg constituie pentru oamenii muncii din agricultura R.D. Germane o înaltă școală. Prin dobîndirea de noi cunoștințe, oamenii muncii din agricultură vor putea face față cu cinste sarcinilor ce le stau în față. Astăzi, mai mult ca oricînd, scopul acestei expoziții este de a contribui la creșterea nivelului cunoștințelor membrilor cooperativelor agricole de producție. In plus, această expoziție mai are și scopul de a învăța conducerile cooperativelor agricole de producție, ca și pe membrii acestora, să lucreze cu mai multă inițiativă decît în trecut. Acest fapt creează oamenilor muncii din agricultură posibilitatea îndeplinirii cu succes a îndatoririlor lor față de orînduirea socialistă din R.D.G. Totodată, expoziția demonstrează țăranilor muncitori cu gospodărie individuală marile avantaje pe care le oferă tehnica modernă și munca în colectiv.

Proprietatea obștească și folosirea cu chibzuință a marilor mijloace mecanizate din agricultură cer membrilor cooperativelor agricole de producție un înalt grad de calificare. S.M.T.-urile trebuie să garanteze și chiar să ridice gradul de folosință a mijloacelor mecanizate.

Dezvoltarea tehnicității precum și a gradului de mecanizare a agriculturii R.D.G., a înregistrat succese importante.

Este adevărat că în prezent, Germania occidentală posedă un număr mai mare de tractoare și combine decît R.D.G. Gradul de folosință însă a mijloacelor mecanizate, productivitatea lor, gradul de mecanizare a principalelor munci agricole, adică toți indicii care caracterizează dezvoltarea mecanizării, sînt mult mai ridicați în R.D.G. decît în Germania occidentală.

Astfel, un tractor în R.D.G. este folosit în timpul unui an agricol între 1.600—1.900 ore, pe cînd în Germania occidentală folosirea anuală a unui tractor este numai de 800—900 ore. In Germania occidentală o folosire mai intensă a tractoarelor nici nu este posibilă, deoarece aceste mijloace de bază sînt în proprietatea particulară a chiaburilor, care împrumută mijloacele lor de bază țăranilor muncitori în condiții mult prea împovărătoare. In ceea ce privește productivitatea combinelor, în Germania democrată productivitatea anuală medie a unei combine este de 162 de ha, realizarea record fiind chiar de 310 ha, pe cînd în Germania occidentală productivitatea cea mai ridicată a unei combine nu depășește 80 de ha.

In anul 1957, în Germania democrată, din totalul suprafeței cultivate cu păioase, 17,5 la sută au fost recoltate cu combine pe cîtă vreme în Germania occidentală numai 10,8 la sută. In anul 1958, procesul de mecanizare completă a culturilor de păioase a fost ridicat și mai mult în R.D. Germană.

O dată cu întărirea continuă a relațiilor de producție socialiste în agricultura R.D. Germane, acest avans se va mări an de an, productivitatea muncii va crește necontenit, ceea ce va demonstra pe deplin superioritatea orînduirii socialiste, față de cea capitalistă.

Situația disperată a țăranilor din Nigeria...

Nigeria are o întindere de trei ori mai mare ca țara noastră. Brăzdată de fluviul Niger, această țară posedă uriașe rezerve hidroenergetice și un sol roditor. In ciuda tuturor condițiilor prielnice dezvoltării culturilor cerealiere, Nigeria suferă foarte mult din cauza secetei și a foametei... Dar chinurile la care este supus poporul nigerian de către colonialiștii britanici sînt cu mult mai groaznice. Stăpînirea engleză a însemnat pentru populația acestei țări un șir de nenorociri, jaf și exploatare cruntă...

La Sokoto, în nordul țării, a apărut nu de mult o societate londoneză, care și-a propus să extindă în Nigeria, cultura bumbacului și a migdalilor. Pentru orice eventualitate, Building-ul construit de „Sokoto Amande Company" din acest oraș a fost asigurat în prealabil, la „The Sun Insurrance Ltd", din Londra. De viața milioanelor de țărani săraci din Nigeria nu se ocupă în schimb nici-o societate, deoarece țăranul nigerian nu este o afacere rentabilă pentru colonialiști decît în măsura în care acesta poate furniza forța sa de muncă. Un alt trust londonez, de data aceasta de produse chimice, a anunțat crearea unor imense plantații de palmieri și arahide în regiunea Lagos... Prezența acestor două monopoluri agrare în Nigeria va spori și mai mult numărul nenorocirilor bietului țăran nigerian, care cunoaște nivelul de viață cel mai scăzut din Africa. Milioane de țărani din Nigeria Britanică trudesc din greu pe pămînturi sterpe în timp ce terenurile cele mai fertile sînt acaparate de trusturile agrare britanice. Terenurile din sud, denumite în Nigeria „Riviera Africii Occidentale" sînt de multă vreme proprietatea unor plantatori capitaliști, care obțin cîștiguri de milioane lire sterline din vînzarea arahidelor și a uleiului de palmier. Pentru ca un țăran din nordul țării să poată obține în schimb produse agricole de pe o bucată de pămînt desțelenit, are nevoie de 5—10 ani de muncă îndîrjită.

Se înțelege însă că lipsa unor canale de irigație face ca gospodăriile îndrăzneților care au căutat să îmblînzească deșertul, să nu dureze mai mult de 6—7 ani. Acest lucru nu s-ar putea întîmpla, dacă imensele rezerve hidroenergetice ale Nigeriei ar fi valorificate, și țăranul nigerian nu ar mai fi obligat să ducă o viață de nomad mutîndu-se de pe o plantație pe alta, în căutarea unei bucăți de pîine...

Datorită unui an secetos, țăranii nigerieni se află în prezent într-o situație disperată. Ziarul britanic „The Farmer" scrie că în multe regiuni din nord și vest, bîntuie de mai mult timp foametea. Mulți dintre cei înfometați coboară spre sud în căutarea hranei. Mulți pornesc la drum, dar puțini reușesc să atingă litoralul, unde se angajează ca muncitori agricoli pe plantațiile de arahide și palmieri. Aici, în schimbul trudei de 14—16 ore pe zi, ei primesc cîțiva shilingi cu care își vor cumpăra pîine și alcool, pentru a-și înneca amărăciunea și a uita suferințele pe care le îndură din partea „binefăcătorilor englezi"... „The Farmer", scrie că numărul acelora care refuză să se mai mulțumească cu o bucată de pîine și cu o sticlă de „yucca", (un alcool fabricat din cocos) crește pe zi ce trece. Această surdă nemulțumire — încheie acest ziar — s-ar putea să aducă colonialiștilor britanici multe surprize...

G. CUIBUȘ

Noi plantații din Indonezia smulse din mîinile colonialiștilor olandezi...

De curînd un număr de 227 plantații aparținînd colonialiștilor olandezi au fost naționalizate de către guvernul indonezian. Intreprinderile naționalizate sînt mari plantații de cauciuc, banane, ceai, cocos, chinină etc. Viața muncitorilor agricoli de pe aceste plantații proprietatea colonialiștilor olandezi nu se deosebea prea mult de aceea a șerbilor de pe moșiile unor feudali. Deși aceste plantații se găseau pe teritoriul indonezian, legislația țării înceta cu desăvîrșire pe domeniile marilor plantatori coloniali. Aceștia aveau o legislație a lor, caracteristică țărilor coloniale și care nu prevedea nici un fel de drepturi în favoarea muncitorilor indonezieni ci numai datorii. Pe multe din aceste plantații, situate în insula Java, se mai aplica pînă nu de mult, așa zisele pedepse corporale celor care refuzau să iasă la muncă în sezonul culegerii nucilor de cocos sau al bananelor. Cei peste 200.000 muncitori agricoli de pe aceste plantații — se arată într-o corespondență a buletinului „Land und Work" (mai 1959) nu vor mai fi obligați să fure pe ascuns o banană sau o nucă de cocos ca să-și astîmpere setea și foamea. „Epoca barbariei coloniale a apus pentru totdeauna în Indonezia odată cu naționalizarea ultimelor vestigii ale colonialiștilor olandezi" se arată în încheierea acestei corespondențe.

PENTRU CREAREA UNEI ZONE DENUCLEARIZATE ÎN BALCANI

In afară de Conferința de la Geneva care și-a întrerupt lucrările pînă la 13 iulie, situația din Balcani constituie, în momentul de față, una dintre cele mai importante probleme în politica internațională. Fiecare om iubitor de pace din Europa și din întreaga lume se întreabă cu îngrijorare: „Se va ajunge la o înțelegere în problema încheierii tratatului de pace cu Germania și a lichidării situației de ocupație din Berlinul occidental? In Balcani se va înlătura primejdia creată de puterile occidentale care au luat măsuri de instalare a rampelor de lansare a rachetelor teleghidate?"

Balcanii au ocupat mulți ani un loc de seamă în planurile agresive ale cercurilor reacționare internaționale. Pe drept cuvînt, Peninsula Balcanică era denumită odinioară „butoi de pulbere". Cercurile reacționare americano-engleze au dus o politică de dezbinare și învrăjbire a popoarelor din Balcani, de ațîțare a unuia împotriva altuia, făcînd să curgă mult sînge și pricinuind imense suferințe. Urmărind același țel murdar, vîrfurile reacționare americane vor astăzi să facă din Turcia și Grecia o adevărată bază de pornire la atac împotriva țărilor socialiste. După cum se știe, ca urmare a presiunilor exercitate de către cercurile imperialiste, guvernele Turciei și Italiei au permis să se instaleze pe teritoriul acestor țări baze americane pentru arme atomice și arme rachetă. Din ordinul acelorași cercuri, guvernul grec intenționează să pună teritoriul Greciei la dispoziția S.U.A. pentru a instala asemenea baze atomice.

Incă din 1957, guvernul Republicii Populare Romîne a căutat să înlăture această primejdie, adresînd tuturor țărilor din Balcani binecunoscuta propunere cu privire la convocarea unei Conferințe a șefilor de guverne ai țărilor Balcanice, conferință în care să se stabilească strîngerea legăturilor de prietenie și colaborare dintre țările respective.

Guvernele Albaniei, Bulgariei și Iugoslaviei au sprijinit propunerile Romîniei. Cu toate că popoarele grec și turc s-au pronunțat în favoarea ținerii conferinței, guvernele de la Atena și Ancara au răspuns negativ propunerilor făcute de guvernul romîn.

Nu de mult, cu prilejul vizitei făcute în Albania, N. S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic, a propus să se creeze în Balcani și în regiunea Mării Adriatice o zonă în care să nu existe arme atomice și arme rachetă.

După cum este bine cunoscut opiniei publice de pretutindeni, guvernul grec n-a răspuns favorabil nici la propunerile lui N. S. Hrușciov și nici la declarația făcută la 6 iunie a.c. de către guvernul Republicii Populare Romîne prin care acesta propune din nou convocarea conferinței șefilor de guverne ale țărilor din Peninsula Balcanică privitoare la crearea unei zone a păcii în Balcani.

In legătură cu situația creată în Balcani, guvernul sovietic a elaborat zilele trecute o Declarație adresată guvernelor Albaniei, Bulgariei, Romîniei, Iugoslaviei, Greciei, Italiei, Turciei, S.U.A., Angliei și Franței.

In această Declarație, guvernul sovietic reamintește propunerea făcută de curînd de tovarășul N. S. Hrușciov cu prilejul vizitei sale în Albania. Guvernul sovietic subliniază, de asemenea importanța Declarației din 6 iunie a guvernului romîn. El își arată în același timp satisfacția că și guvernele Albaniei, Bulgariei și Iugoslaviei sprijină propunerea creării unei zone denuclearizate în regiunea Adriaticei și Balcanilor. Totodată, guvernul sovietic își exprimă părerea de rău că guvernele Greciei, Turciei și Italiei au refuzat să-și revizuiască poziția, au continuat să ducă o politică menită să stîrnească neliniște și să mărească primejdia izbucnirii unui război.

„Guvernul sovietic încredințat de faptul că crearea unei zone denuclearizate în regiunea Balcanilor și Adriaticei ar constitui o contribuție considerabilă la cauza destinderii încordării internaționale și întăririi păcii și securității în Europa, declară că este gata ca împreună cu celelalte mari puteri să devină garant pentru această zonă", spune Declarația guvernului sovietic.

Poporul romîn alături de toate popoarele iubitoare de pace salută cu bucurie noua Declarație a guvernului sovietic. El își exprimă totodată părerea că este necesar ca și celelalte mari puteri să urmeze exemplul statului sovietic și să asigure fără întîrziere aceste garanții. Dacă într-adevăr vor pace și nu război, guvernele S.U.A., Angliei și Franței să dovedească aceasta prin fapte, pronunțîndu-se pentru crearea unei zone a păcii în Balcani.

Poporul iranian trăiește în mizerie și suferință

Cu picioarele învinețite și umflate de mers, dezbrăcați și înfometați sub soarele fierbinte și nemilos al cerului din Iran, sute de mii de țărani iranieni lipsiți de pămînt caută, pe drumurile nesfîrșite ale pribegiei, cîte ceva de lucru.

Căldurile mari, datorite climatului specific al țării și raritatea surselor de apă fac pe locuitorii satelor din Iran să sufere și de sete.

Față de această situație dezastruoasă, guvernul iranian, ca oricare guvern burghez, nu a luat nici o măsură de îndreptare. Ne mai dorind să suporte asuprirea, țăranii din regiunile de sud ale Teheranului au ocupat pămînturile nelucrate ale moșierilor. Impotriva țăranilor răsculați, guvernul iranian a luat însă cele mai aspre măsuri. Peste 2.000 de țărani răsculați au fost arestați și schingiuiți iar mulți au fost uciși de poliția iraniană. Dar cu această mîrșavă ispravă a guvernului iranian, lupta poporului subjugat n-a încetat. Dimpotrivă, însăși revista reacționară „Teheran Jurnal" care niciodată nu i-a simpatizat pe țărani, a fost nevoită să recunoască că această mișcare a țăranilor „constituie un avertisment" pentru guvernul iranian.

GH. M. GHEORGHE

Recomandările Ministerului Agriculturii și Silviculturii

(Urmare din pag. 1)

comitent cu secerișul snopii pe arii și să-i așeze în stoguri bine clădite și vîrfuite.

Se recomandă unităților agricole cooperatiste să-și asigure din lanurile recunoscute sămînța necesară însămînțărilor de toamnă și celor din primăvara anului viitor, iar întovărășirilor agricole să execute în comun lucrările.

Pentru scurtarea la maximum a timpului de strîngere a recoltei și executarea la vreme a celorlalte lucrări, se recomandă să se folosească toate formele de într-ajutorare între unitățile agricole cooperatiste, precum și între țăranii cu gospodării individuale.

Țăranii cu gospodării indviduale să fie permanent îndrumați să strîngă la vreme și fără pierderi recolta și să execute toate celelalte lucrări agricole de vară în cele mai bune condiții.

Se recomandă organizarea în așa fel a convoaielor care transportă la bazele de recepție producția gospodăriilor de stat și cea cuvenită statului din contractări, achiziții, uiumuri, plata muncilor S.M.T. incît recepționarea și înmagazinarea să se facă în același timp cu treierișul.

Ploile din ultima vreme au favorizat buna dezvoltare a culturilor prășitoare, ceea ce face să se întrevadă o recoltă bogată. Este necesar însă să se ia toate măsurile, mai ales în unitățile agricole socialist-cooperatiste, pentru efectuarea în condiții optime a lucrărilor de îngrijire a acestor culturi.

In vara aceasta sînt condiții favorabile pentru însămînțarea unor suprafețe cît mai mari cu culturi duble pentru furaje și în mod deosebit pentru siloz. Se recomandă să se însămînțeze cu precădere secară furajeră pentru pășunat în toamnă și amestec de porumb, floarea soarelui și mazăre pentru masă verde și insilozare. Tot în scopul îmbunătățirii bazei furajere să nu se neglijeze recoltarea, uscarea și depozitarea fînului, evitîndu-se degradarea lui din cauza ploilor.

Paralel cu secerișul și treierișul să se execute arăturile de vară pe toate suprafețele prevăzute și să se asigure de pe acum și celelalte condiții pentru o recoltă sporită în anul viitor. In condițiile din acest an este necesar ca arăturile de vară să se execute la o adîncime mai mare decît cea obișnuită în anii precedenți.

Toată grija trebuie acordată și celorlalte lucrări ca: treierișul mazărei, recoltarea legumelor, lucrărilor din vii — în special stropirilor — a celor din livezi, de combatere a dăunătorilor, de însilozare etc.

Oamenii muncii din agricultură să considere o înaltă îndatorire patriotică executarea la vreme a lucrărilor agricole de vară, strîngerea fără pierderi a recoltei și asigurarea fondului central al statului de produse agricole și să desfășoare larg întrecerea în întîmpinarea zilei de 23 August, pentru ca alături de întregul nostru popor muncitor să întîmpine această mare sărbătoare cu noi succese în munca pentru producții agricole sporite, pentru noi realizări în dezvoltarea continuă a economiei noastre naționale.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Pe drumul deschis de Hotărîre

La 2 iulie se împlinesc doi ani de la apariția Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport, document de o reală importanță care a ridicat la loc de cinste preocuparea pentru dezvoltarea continuă a mișcării sportive în mediul sătesc.

Astăzi se poate spune cu toată convingerea că în acești doi ani s-a făcut o cotitură însemnată în ceea ce privește înființarea de asociații sportive sătești, în cuprinderea oamenilor muncii din agricultură în practicarea diferitelor discipline sportive, s-a dezvoltat simțitor baza materială a asociațiilor. De asemenea s-a îmbunătățit activitatea competițională permanentă de masă, se înregistrează succese în creșterea sportului de performanță.

Sportul este astăzi un prieten drag al tinerilor noștri țărani muncitori, al mecanizatorilor și muncitorilor din gospodăriile de stat. Chiar și cei vîrstnici participă cu entuziasm la diverse competiții sau sînt nelipsiți spectatori ai disciplinelor pe care le-au îndrăgit. Mișcarea sportivă din satele noastre este astăzi o activitate educativă conștientă, ea luminează mințile, înlătură zgura misticismului și prejudecăților, dă vigoare fizică și morală oamenilor, apropie și leagă temeinic pe tinerii de toate naționalitățile. De aceea sportul este iubit tot mai mult, trece hotarele fiecărei comune pătrunzînd pînă în cel mai îndepărtat cătun.

Mișcarea noastră sportivă de la sate pășește pe un drum rodnic, sănătos, ascendent, căci succesele obținute în opera de transformare socialistă a agriculturii îi deschid acesteia perspective noi, nebănuite.

Prin grija deosebită a partidului, în condițiile create de statul nostru democrat-popular, sportul capătă în acești ani luminoși adevărata sa dezvoltare și înflorire, pe care o merită cu prisosință.

Fiii țăranilor muncitori din raionul Olteni fac sport

După reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră, ca urmare a Hotărîrii din 2 iulie 1957, a început să se vorbească tot mai insistent despre activitatea sportivă pe care o desfășoară fiii țăranilor muncitori din comunele și satele raionului Olteni, unde în trecut sportul era inexistent. La mai toate competițiile sportive organizate în ultimul timp pe plan raional și regional, au fost prezente numeroase echipe din acest raion, care au avut comportări meritorii. De pildă, la etapa regională a campionatului republican de handbal junioare, o plăcută surpriză a produs tînăra echipă de fete din satul Trivalea care este formată din jucătoare între 13-15 ani. Aceasta a reușit să dea o replică dîrză unor echipe cu o activitate mai îndelungată. Interesîndu-ne mai îndeaproape, am aflat că componentele acestei echipe sînt fiice de țărani muncitori și actualmente învață la școala elementară din satul Trivalea. Printre acestea se numără: Ana Vasilica, Ioana Radu, Constantina Sîrbu, Ioana Tăroiu, Maria Ricu, Floarea Ionică etc.

Ele au început să practice handbalul abia din toamna anului 1958. Numai după cîteva antrenamente, echipa din Trivalea a debutat în „Cupa 7 Noiembrie" care s-a desfășurat la Turnu Măgurele, de unde s-a întors cu o diplomă pe care era menționat: „celei mai tinere echipe de handbal din regiunea București". Aceasta a constituit un stimulent pentru tinerele eleve. Ele au perseverat în pregătirea tehnică, capitol la care, ca la orice început, erau deficitare. Apoi au participat la Spartachiada pionierilor, unde au avut o comportare frumoasă clasîndu-se pe primul loc la etapa regională.

Crearea acestei echipe a făcut ca handbalul să fie tot mai mult îndrăgit de tinerele și tinerii din satul Trivalea. Recent s-a organizat aici un centru de pregătire pentru copiii țăranilor muncitori care se antrenează sub îndrumarea instructorului sportiv L. Burcea. In prezent, activează la acest centru de viitori handbaliști 60 de tineri și cam tot atîtea tinere. Asemenea centre de antrenament pentru copiii oamenilor muncii de pe ogoarele raionului Olteni au mai fost create și la alte discipline sportive. In comuna Vîrtoape s-a creat un centru de pregătire pentru volei, care activează pe lîngă asociația sportivă „Semănătorul"; în comuna Frăsinet s-au creat pe lîngă asociația sportivă „Avîntul" un centru de fotbal și unul de trîntă, iar la Olteni s-a creat un centru de oină, care activează pe lîngă asociația sportivă „Viață Nouă". Dar, fiindcă am pomenit despre oină, trebuie să arătăm că acest sport este practicat cu multă plăcere de sătenii din Olteni, unde activează cu frumoase rezultate echipa „Viață Nouă". Aceasta este campioana raională și a cîștigat recent etapa interraională ce s-a desfășurat la Buftea. Lotul de jucători al echipei de oină „Viață Nouă" este compusă din tineri țărani muncitori.

De asemenea, voleiul ca și fotbalul se bucură de o mare popularitate în rîndurile maselor de săteni din raionul Olteni. Titlul de campioană raională la volei pe anul 1959 a fost cucerit de echipa „Petrolul" din Brătășani, care a avut ca adversare tinerele formații „Victoria"-Tătărăști, „Avîntul"-Frăsinet, „Viață Nouă"-Olteni și altele. La fotbal, titlul de campioană raională a fost cîștigat de echipa S.M.T. Tătărăști.

Din aceste date sumare se poate remarca un fapt destul de îmbucurător; în zilele noastre, sportul a început să cuprindă un număr tot mai mare de țărani muncitori. Acest lucru nu poate decît să contribuie la dezvoltarea activității sportive de masă din mediul sătesc.

M. LERESCU

Din activitatea asociației sportive „Avîntul" Zimbru

Deși comuna Zimbru, din raionul Gurahonț, regiunea Oradea, este o comună de munte totuși și aici activitatea sportivă se desfășoară într-un ritm destul de vioi.

Dacă ne întoarcem cu cîțiva ani în urmă vom vedea că în comuna Zimbru nu se făcea nici un fel de sport, cu toate că erau mulți tineri care ar fi practicat cu plăcere diferite ramuri sportive la care asistaseră ca spectatori.

In anul 1957, prin munca depusă de tineretul din această comună în acțiunea de împăduriri, comuna a fost premiată cu un echipament de fotbal în valoare de 5.000 lei. De la primirea acestui echipament, activitatea sportivă s-a desfășurat în condiții din cele mai bune. Treptat în asociația sportivă „Avîntul" din comuna Zimbru s-au înscris tot mai mulți tineri.

Trebuie, de asemenea, adăugat că în diferite adunări generale ale organizației de bază U.T.M. s-au purtat discuții și s-a pus accent pe atragerea a tot mai mulți tineri în activitatea competițională.

Astfel, imediat după primirea echipamentului de fotbal, s-a amenajat un teren de fotbal care era necesar.

Din primele meciuri pe care le-a susținut echipa de fotbal s-a putut vedea voința tinerilor din această comună de a face sport. Pînă în prezent am susținut un număr de 5 meciuri în deplasare. Trebuie să remarcăm faptul că echipa din Zimbru este o echipă formată numai din tineri care muncesc la pădure, care mînuiesc cu pricepere fierăstrăul și securea.

In prezent asociația sportivă din comuna Zimbru numără peste 50 membri U.C.F.S.

ALEXANDRU HERLAU
corespondent

Concurs de tir

Asociația sportivă din comuna Deleni, raionul Vaslui, a organizat recent, în cadrul Spartachiadei de vară a tineretului, un concurs de tir la care au participat 62 de băieți și fete.

Condițiile de tragere: 50 metri culcat rezemat cu trei focuri de reglaj și 5 focuri efective.

Au obținut cele mai bune rezultate: Bejenaru Mihai 47 puncte din 50 posibile, Maftie Mihai și Blaniță Neculai cîte 45 puncte, Rîpă Constantin 44 puncte, Crăciun I. Vasile 42 puncte.

VICTOR VASILIU
corespondent

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".